

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום שני, י"ז באב תשפ"א, 26.7.2021

מועצה אזורית אשכול
ישיבת מועצה מן המניין מס' 10
מיום שני, י"ז באב תשפ"א, 26.7.2021

משתתפים:

- ירקוני גדי - יו"ר המועצה
- גרין סילביה - חבר מועצה, אורים
- ברקאי מירב - חברת מועצה, בארי
- בר יובל - חבר מועצה, בארי
- אלון דודי - חבר מועצה, יתד
- אווקרט חנניה - חבר מועצה, מבטחים
- שמואל ספקטור - חבר מועצה, חולית
- ברזילי דני - חבר מועצה, מגן
- רובין השי - חבר מועצה, ניר עוז
- פלג אמיר - חבר מועצה, עין הבשור
- פרידמן ראובן - חבר מועצה, עין השלושה
- איתן אהרון - חבר מועצה, עמיעוז
- רוויטל דג'אווי בן יעקב - חברת מועצה, ישע
- רביבו קובי - חבר מועצה, שלומית
- נועם גל - חבר מועצה, שדה ניצן
- הוכמן ידידיה - חבר מועצה, בני נצרים
- סלע נעמי - חברת מועצה, צוחר
- טל בורנשטיין - חבר מועצה, נירים
- עופר קיסין - חבר מועצה, כרם שלום
- קלדרון שרון - חברת מועצה, סופה

מוזמנים:

ניר ים	-	מנכ"ל המועצה
כבי שקולניק	-	גזברות
מתן שטרית	-	ע. גזבר
יפעת ליפנר	-	דוברות
מיכל עוזיהו פלג	-	המרכז הקהילתי
בשמת גלין	-	איכות הסביבה

על סדר היום:

1. מידע
2. שאילתות
3. שינוי מורשי חתימה ב"ס נופי הבשור
4. ועדים מקומיים
5. אישור פרטוקול מליאה #9 2021 מיום 21.6.21
6. המשך תוכנית ותקציב לחינוך חברתי
7. היכרות עם מעון השלושה
8. תיקון חוק עזר תברואה וסילוק מפגעים
9. תב"רים למליאה
10. מפעל הפייס ליישובים
11. תמיכות 2021
12. דו"ח סיקור חצי שנתי 2020
13. דיון על עבודת הוועדות
14. תקנות בתי עלמין

מר ניר ים: חברים, בואו. בוקר, ברוכים הבאים למליאה מספר 10 לשנה הזו, שנת 2021. הרבה נושאים,

מר גדי ירקוני: נעקוף את שנה שעברה?

מר ניר ים: כן. הרבה נושאים, נושאים כבדים. גדי, בבקשה.

1. מידע

מר גדי ירקוני: טוב, אני דבר ראשון רוצה להתחיל במשהו שמח. אתמול, בטח כולם ראו, מי שלא עבד פה יכול היה לראות את זה, את שפירא, עומר שפירא, איזו גאוה, איזו הצלחה, איזה כיף! אני הבנתי מהאמא, שהבעיה הייתה שנפל הבקבוק של הויטמינים, אז לא נשאר לה כוח בסוף, זה סיפור אמיתי, אבל באמת גאוה לאשכול, כיף גדול, בת שלנו פה מעין הבשור, נחזיק לה אצבעות ביום חמישי, מחר, ביום חמישי יש לה עוד מקצה אחד, ואחרי זה בשבת, הבנתי, היא חוזרת. אז באמת כל הכבוד, זה משמח מאוד, והלוואי ויהיו לנו עוד כאלה. יש לנו עוד אחד בטניס, אדם, שהוא באולימפיאדה השנייה. של הפרא, אנחנו מחזיקים לו גם אצבעות, שיעשה ספורט הגון, זה הכי חשוב. אז זה בנושאים המשמחים. עכשיו נעבור קצת ליומיום. אנחנו בתקופה האחרונה, אתם רואים, מתעסקים הרבה בנושאים הפוליטיים, כל ראשי הרשויות בנושא של החקלאות, בתקציב הממשלה, בסכנה לחקלאות, אני חושב שיש שם הרבה סעיפים, הרבה דברים מאוד מאוד מסוכנים לחקלאות, ואני מקווה שבחוק ההסדרים הם לא יעלו, ונצליח, לפחות זה המאבק שלנו עכשיו, להוריד את זה מחוק ההסדרים, ולשבת עם האוצר אחר כך, ולדון בסעיפים שהוא רוצה. גם בהורדת הסובסידיות, גם בתמיכות מהצד השני, בחקלאות, במים, באדמה, ובכל הדברים שצריך. המאבק הזה, הוא מאבק ארצי, אנחנו משתפים בו פעולה, יש בו הרבה נושאים פוליטיים גם, אנחנו משתפים שם פעולה, אני בטוח שבסוף, אני רוצה להיות בטוח שהמאבק הזה יביא את זה שלפחות נושא של חוק ההסדרים של החקלאות, יצא ונדון עליו בשקט.

אין צל של ספק, שיש אפשרות אדירה לחקלאות, גם בכל הנושא של המים, גם בנושא של התמריצים וההשקעות בחקלאות. מקום שהיה הרבה שנים, בשנים האחרונות, מוכה, אני חושב שדווקא מה שקורה עכשיו יחזיר אותו עוד פעם למקום הראוי. אני חושב שגם לא תהיה ממשלה, ואני אומר את זה, אני חושב בידיעה, שלא תהיה ממשלה שאנחנו יכולים לראות אותה יותר מחויבת לחקלאות מהממשלה הזאת, כולל שר החקלאות ושר האוצר, ואני אומר את זה בידיעה.

אני חושב שתמיד קל להאשים את הפקידים, אבל אני חושב שפה הטעו אותם במספרים, והיה קל ללכת אחרי המספרים האלה, אבל המספרים זה לא המספרים שהם יודעים. אנחנו מכינים, דרך אגב, גם נקודתית על השפד"ן עבודה מאוד מאוד יסודית. חבל שזה נכנס לנו תוך כדי זה, אני יכול להגיד לכם שראיתי את הטיוטה, ומראים שבסופו של דבר, כמו שציפינו לראות, לא שהייתה פה פגיעה למטרה, עבודה... שמחירי המים צריכים לרדת ל-99 אגורות – שקל בשפד"ן, ולא במחיר של 1.45 ₪, או מה שבכלל שחולמים עליו, שיגיע קרוב לשני שקלים, באוצר.

המאבק הזה, יכול להיות שגם יהיה צריך להוציא פה אנשים לירושלים, אני מאוד סקפטי כמה אנשים נצליח להוציא לירושלים, אבל אם יוחלט על זה, ויוחלט על זה בכיוון יום ראשון – שני הבא, אז אנחנו נראה כמה אנחנו נצליח להוציא אנשים פה.

אני רוצה לעבור מעבר חד, ולהגיד כמה דברים על נושא המלונית. מי שזוכר, נושא מאוד חשוב ביישובים שצמודים לגדר, בנושא של הסלמה. הנושא הזה, אנחנו בכאוס גם כן, עם רחל, הם עשו תוכנית לא ישימה עוד פעם, לא בעניין עוד פעם, אנחנו כתבנו מכתב מאוד חריף, ואני מקווה מאוד שהם ירדו מהדברים האלה, ובסוף, ההצעה שלנו מאוד פשוטה, שיתנו לנו כסף ויעזרו לנו עם האנשים המוגבלים, ועם כל השאר אנחנו נסתדר בכוחות עצמנו עם הכסף.

המאבק הזה לא פשוט, אבל גם אותו אני מקווה שנצליח. עוד קצת אנחנו בדברים, ב-232 אני חושב שיש לנו גם כן, כמו שאמרתי, אנחנו מתקדמים בכיוונים חיוביים מאוד בנושא הזה, ואני מאוד מקווה שגם פה תהיה פריצת דרך לקראת התקציב, או קצת אחרי השנה. אנחנו במסע, כמו שאמרתי לכם, במסע אחרי כל השרים, גם משרד הפנים, אין משרד שאנחנו לא הולכים להיפגש איתו.

נושא הקורונה, בסוף אבל בהתחלה, חזר, כמו שכולנו ראינו את עצמנו עכשיו, להיות אצלנו, לצערנו, בכותרות. לא סתם בכותרות, אלא הוא מעסיק אותנו, בגלל שזה הפך להיות דבר שמגביל אותנו מאוד ביומיום.

אני לא רופא, אני לא צריך לחדש לכם, אבל אנחנו רואים עד כמה הפעם זה גם יותר מדבק, ויותר פוגע באנשים, גם מחוסנים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: פחות במחוסנים. מחוסנים חולים פחות.

מר גדי ירקוני: הם חולים פחות, אבל גם.

מר דודי אלון: פחות ופחות קשה.

מר גדי ירקוני: פחות, פחות קשה, אבל אנחנו רואים שגם מחוסנים, וזה הדבר, גם מחוסנים... צריך לזכור, אני תמיד אומר, שיש 5% שלא אמורים להיות מחוסנים, הם קיבלו זריקה אבל הם לא מחוסנים. אבל אנחנו רואים את זה, גם אצלנו זה מגביל מאוד בפעילויות, אנחנו מתחילים לבדוק איפה, ואנחנו נקבל לקראת סוף השבוע, גם המדינה מקבלת כל הזמן החלטות, גם אנחנו נקבל החלטות.

יש לנו פה כבר לא מעט חולים, מעט, אבל בשבילנו זה הרבה. יש פה ילדים שנפגשו אחד עם השני בפעילויות שלנו, ובגלל זה נכנסו לבידוד. אנחנו מנסים שהכול יהיה בבקרה וסגור, אבל אנחנו צריכים להתחיל להתכונן לשנת הלימודים, מה יקרה. אנחנו נתכונן על זה יחד עם המדינה, כמובן, אבל אנחנו עוד נכנס גם כן לראות איזה תהליכים אנחנו צריכים לקחת, על מנת לא להגיע להתחלת שנת הלימודים, שיש הרבה קורונה אצלנו פה.

הדבר האחרון שאני רוצה לדבר גם קשור לבריאות, אנחנו קיבלנו מתנה ענקית, ששווה הרבה כסף, אנחנו גם משקיעים בה הרבה כסף, סימולטור של משרד הבריאות, שנאמד פה בנופי הבשור. סימולטור, זה בעצם בית חולים נייד, הם באים עם צוותים מיוחדים, הם באים לאמן אותנו, את התושבים, התושבים שיבואו, לכל אחד, זה יכול להיות גם חדרי ניתוח ודברים כאלה, אבל אצלנו, בדברים הכי בסיסיים הולכים לאמן אותנו, על לעשות החייאות, לעשות חוסמי עורקים וכל מיני דברים כאלה. פרויקט ענק שנתנו לנו, הוא 21 יום הולך לעבוד פה. לעבוד גם למועצות האחרות פה, אבל לרוב לאשכול.

הייתה לנו בעיה עם נרשמים, ואנחנו ניסינו ללחוץ על עוד אנשים שירשמו, ביחוד אנשים ממערכת החינוך שנפגשים הרבה עם ילדים, וזה יכול להציל חיים. אז גם בנושא הזה, מחלקת הביטחון והבריאות מתעסקים הרבה עכשיו, ו...

רויטל דג'אווי בן יעקב: אולי כדאי לפרסם שוב, הוא יצא רק פעם אחת.

יפעת ליפנר: זה יצא.

מר גדי ירקוני: זה יצא שוב, יפעת, זה יצא נכון?

יפעת ליפנר: כן, פשוט היינו צריכים לסדר את הימים, את השעות, מה פנוי לכלל הציבור...

מר גדי ירקוני: יהיה גם פה הרצאות, יהיה, לפחות יום אחד הרצאה מאוד מעניינת שלהם, שהם יעשו אותה פה, גם זה יצא עם מודעות. ואני חושב שקיבלנו משהו מאוד מאוד נחמד, שאני מקווה שנצליח לקחת ממנו את המקסימום. אני חושב שזהו, דיברתי כל כך הרבה, דודי?

מר ניר ים: רגע, לפני דודי, אם אפשר לשים מסיכות ולכבד את האחרים, תודה.

מר דודי אלון: טוב, כמה דברים. בנושא חקלאות, מעבר לנושא של המחאה, גדי הסביר, דיבר, באמת אוהד שלנו שם נמצא בכל הפגישות, כל הישיבות, מתעדכן. אני יכול לספר בשמחה שבחודש האחרון הוא העסיק כאן תיכונסט חמוד, אורבך, מוזס משדה ניצן, נער מוכשר במחשבים, וסיימנו את כל הדאטה בייס, בעצם, של כל החקלאים במועצה, עם מיפוי מסודר, כולל עליה על ה-GIS, נתונים של כמה דונמים, המגדלים, כמה עובדים זרים, איזה יישוב. יש לנו עכשיו תיק דאטה מסודר בנושא הזה, שאפשר איתו, כמובן, להמשיך להתקדם, אז זה ככה דבר חשוב. הייתה פה במליאה הקודמת, מתי שגדי דיבר על המו"פ, אני לא זוכר אם במליאה הקודמת או אחת

לפניה, אז יש איזשהו סיכום שבעצם המו"פ יצא לאיזושהי דרך חדשה, גם ניהולית, גם ארגונית, יחד איתנו כמובן, זה משהו שמתחילים להיזי אותו בקרוב.

בנושא איכות הסביבה, מעבר לסיפור של השריפות, שכולם בטח ערים ל... אי – קצת לעלייה שיש לזה בתקופה האחרונה, אבל גם לאכיפה, וגם למודעות הציבורית, וזה באמת זמן נכון לקרוא לכולם להיות ערים ביישובים שלהם. התחילו, כרגע, לעשות גזם גננים במדרכות, זה שירות חדש שהמועצה, שהוועדה דחפה לזה. זה לכל אלה שהם לא חקלאים והם גרים בחוות או ביישובים שרוצים לטפל בגינה ואין לאן לקחת, אז זה משהו שהתחיל בשבוע האחרון במועצה.

דבר שהוא ככה, רק להגיד אותו כנקודה, זה גם תהליך שהתחיל, יש איזושהי רפורמה שהתחילה בנושא רישוי עסקים, במדינה. וזה אומר שחלק מהדברים יהיו קלים יותר לעסקים, וחלק מהדברים יהיו יותר נוקשים, וגם האחריות שלו המועצה גדלה מאוד בסיפור הזה.

יש מאות עסקים במועצה, חלקם מוסדרים, חלקם פחות. חשוב שכנציגי ציבור, תדעו להעביר מסרים החוצה, ששווה, כל אחד ששומע, חושב, לפתוח, שיבוא קודם כל למחלקת רישוי עסקים להתייעץ. לפעמים, איך עושים עסק עם יותר מטר, או פחות מטר, או חדר יותר בצימר, או פחות חדר אחד, זה משנה אפשרות לקבל רישיון, והמטרה להסדיר פה את ה... ולאפשר לעסקים פה להתפתח ולהצליח, וחשוב שתעבירו את המסר הזה. תודה.

מר גדי ירקוני: ניר.

מר ניר ים: טוב, ברשותכם אני רוצה 10 דקות עד שמיכל תציג את הסעיף שלה, מספר 6, לנצל את זה כדי להתקדם לפחות בשני נושאים.

3. שינוי מורשי חתימה בי"ס נופי הבשור

מר ניר ים: אחד זה עם שינוי מורשי החתימה בבית ספר נופי הבשור, זמירה שכינה כמנהלת בית הספר, אם אני זוכר טוב, שבע שנים, תקנו אותי.

מר גדי ירקוני: עשר.

מר ניר ים: עשר, עוד יותר טוב. התחלפה עכשיו, נכנס במקומה בחור נחמד בשם דוד, שיתחיל את השנה הזו כמנהל חדש, הוא איש, תושב, חבר כפר עזה. אנחנו רוצים לנסות את מורשי החתימה, למעשה להחליף את דוד בזמירה, אם יש משהו להגיד על זה, בסדר. אם לא... בואו נאשר את זה. מי בעד? בבקשה? 17. נמנעים? אין, מתנגדים?

מר חנניה אווקרט: אני נמנע.

מר ניר ים: נמנע אחד. ומתנגדים אין.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (17 בעד, נמנע 1) לאשר את שינוי מורשי חתימה בי"ס נופי הבשור

מר ניר ים: אוקיי, תודה. הדבר השני זה,

מר אריק דניאל: אתה יודע שזה מתמטית לא מסתדר.

מר ניר ים: מה?

מר אריק דניאל: 17+1 זה 18.

מר גדי ירקוני: נו?

מר אריק דניאל: תספור כמה יש...

מר ניר ים: בסדר, מי שלא הצביע...

מר אריק דניאל: אז מה הקטגוריה? מה זה? לא קיים?

מר ניר ים: לא משתף פעולה. לא נורא, זו זכות הבחירה של כל חבר מליאה. זה בסדר.

4. ועדים מקומיים

מר ניר ים: בעמוד מספר 3, יתד שכבר מבקש מזה זמן שנאשר לו גם את התקציב לשנת 2021, בסך של 215000 ₪, וגם שנאשר לו את האצלת הסמכויות בעמוד מספר 4. הערות? כן, מי בעד לאשר תקציב האצלת סמכויות? 17 בעד. לא נורא, מי נמנע? אין נמנעים, מי נגד? אין מתנגדים. תגידו, חבר'ה, אנחנו בשלב שאנחנו צריכים לדעת להצביע בזמן. כמה נמנעים? ארבעה נמנעים, 17 בעד, ואפס מתנגדים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (17 בעד, 4 נמנעים) לאשר תקציב הוועד המקומי יתד בסך 215,000 ₪ והאצלת סמכויות לשנת 2021.

מר ניר ים: סבבה. מיכל, את מוכנה?

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן.

מר אמיר פלג: צריך להצביע גם על האצלה של סמכויות, לא?

מר ניר ים: עשינו את זה ביחד.

מר אמיר פלג: אני אגיד את המשפט הקבוע שלי, מכיוון שזה עוסק בתקציבים

שקשורים למרכז הקהילתי אותו מנהלת אשתי, אני אצא...

מר אמיר פלג חבר המועצה יוצא מהישיבה

6. המשך תוכנית ותקציב לחינוך חברתי

גב' מיכל עוזיהו פלג: אז שלום. אנחנו בעצם מחזירים אתכם לסוגיה שהצפנו תוך כדי

תקופת הקורונה, שבעצם תהליך שגם התחיל לפני הקורונה, לפני שדמיינו קורונה, הבנו שיש לנו פערים ואתגרים בתחום החינוך החברתי ביישובים, שהם מאוד משמעותיים.

באוגוסט שנה שעברה, היו לנו 17 יישובים במועצה האזורית אשכול, שלא היה בהם מדריך ילדים ונוער, אפילו אחד, וזה לא ששנה אחת לא היה, זה משהו שהיסטורית ככה, כמה שנים, לא הצליחו להגיע למצב שמוצאים מדריכים, מוצאים תקציבים, וגם מעבר לזה, תשתיתית זה לא היה... הקורונה הביאה איתה, בעצם, אתגר אחר לגמרי. הילדים ללא מסגרות חינוך, שכבות ה' עד י"ב, בכלל היו הילדים שקראנו להם "שכחו אותם בבית" ולכן הצגנו, יצרנו יחד עם הנציגויות ביישובים, עם אנשי החינוך ביישובים, איזשהו מודל שהצגנו לכם, ומבחינתנו, זה היה גיים צ'יינג'ר מאוד מאוד משמעותי.

אז אני גם אציג לכם, עוד פעם, ממש בקצרה את העניין, אנחנו נציג לכם גם קצת את התוצרים, עד כמה זה היה משמעותי, אבל אנחנו בעיקר מבקשים מכם לבחון את האפשרות לאשר המשך תקצוב, עד סוף דצמבר 2021, עם הסתכלות של איזשהו חזון כלפי העניין הזה, גם כמה שנים קדימה. תיכף אני אתייחס לזה.

אבל בעצם, בשורה התחתונה, אם אנחנו רוצים, ואפשר לעבור לזה הבא, אם אנחנו רוצים שהילדים ובני הנוער ביישובים שלנו ירגישו משמעותיים ושייכים ליישובים, אנחנו צריכים לעשות משהו עם זה.

עכשיו, אני רוצה לחלק את זה לכמה קטגוריות, ישנם יישובים שיש שם מסורת והבנה והתנהלות שנים של השקעה. יש מערכות מאוד מאוד מרשימות בתוך היישובים, שמחזיקות את החינוך החברתי. גם שמה יש אתגרים גדולים, במיוחד לתקופת הקורונה, התנהגויות סיכוניות, מורכבויות

עם קושי במעורבות הורים, וכו' וכו', כל יישוב עם החבילה שלו.

עם זאת, יש לנו גם יישובים, בעיקר מושבים אני אומר, שאין שם מסורת של שנים בהקשר הזה, ואני חייבת להגיד שבתהליכים שאנחנו עברנו עם אנשי החינוך, יש לי, דנה פה היא גם מאוד מעורבת בכובע המקצועי שלה, ולא ההתנדבותי במליאה, בתהליכים האלה. אנחנו מבינים היום עד כמה יש פער חריף ולא הגיוני בתפיסה היישובית, ואנחנו כן רואים, את זה אני אומרת כמרכז קהילתי, כמישהי שחברה בצוות המנהלים של המועצה, כמועצה, אנחנו כן רואים את האחריות שלנו כמועצה בלבוא ביחד עם היישובים לעשות דרך בצמצום הפער.

הקפיצה, מהמצב שאנחנו שואפים עליו, שפה מוצג על המסך, של ילדים שמרגישים שייכים ומשמעותיים ביישובים, בשביל להגיע לזה, צריך תשתית. צריך אנשי חינוך, צריך מבוגרים משמעותיים, צריך מפגשים חברתיים, צריך מקום לילדים ולנוער, בשביל להגיע לשם.

גב' מזל ערוסי: והורים שאכפת להם באותה מידה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: חד משמעית.

גב' מזל ערוסי: ולא רק מחכים שהמועצה תיתן ותאשר מיליונים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: תודה מזל, חד משמעית. חד משמעית. אבל, בשביל לעבור את הקפיצה הזו, צריך גם להראות להם את הדרך, ואני מקווה שבכמה דקות שאני אדבר פה, אני אציג את הדרך שאנחנו ממליצים עליה. אפשר לעבור,

מר גדי ירקוני: סליחה רגע.

גב' מיכל עוזיהו פלג: רוצה את הרמקול?

מר גדי ירקוני: לא, לא, אני יודע לצעוק, מי כמוך יודע. אני רוצה לציין, שמה שמכיל

אמרה, הוא הדבר שהוביל אותנו. אני רוצה לציין שמה שמיכל אמר, ולא בשביל זה לקחתי, זה מה שהוביל אותנו. אבל גם מאוד הוביל אותנו בתוכנית שאתם אישרתם לנו, להגיד במירכאות מכופלות, או לא במירכאות, שאת היישובים שיש להם, לא לקפת.

והתוכנית הזאת נבנתה גם, בעיקר, בשביל היישובים שאין, אבל מה שהיישובים שאין קיבלו, קיבלו גם היישובים שיש להם. ואז הם יכלו, אמנם, להוריד חלק מהתקציבים, אני מקווה לדבר אחר, להגדיל את הפעילות מהצד השני, נתנו להם את החופש, אבל לא אמרנו ניתן רק למאתגרים בנושא הזה, אלא ניתן גם לאלה שחזקים וטובים ניתן את אותו הדבר כמו לזה, וזה... אחת מהגדולות של התוכנית הזאת, ובגלל זה גם אפשר להמשיך אותה לתקופה.

גב' רבקה בן ארי: זה לא אותו הדבר.

מר גדי ירקוני: זה אותו הדבר. כספית זה אותו הדבר.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אני אחזק בעוד משפט את מה שגדי אמר. אנחנו רוצים לחזק את היישובים שכן הייתה להם מסורת לאורך השנים, ולחזק את הדבר הזה. אבל אנחנו גם צריכים לתת איזושהי דרך, איזה שהם קביים להגיע לשם, וללמד את היישובים, ללמד וללמוד יחד איתם, איך אנחנו יכולים להגיע למקום הטוב שאנחנו שואפים אליו.

התוצאה הרצויה, והשקפים שאתם גם יכולים לראות במודפסים אצלכם, זה סך הכול דברים שאתם... רגע, סליחה. זה שקפים שאתם ראיתם, אז כשהצגנו לכם את המודל, את המודל התקצובי. רק להגיד ככה בכמה מילים, המודל הזה גם דורש מהיישוב, לא כל יישוב יכול לקבל.

רק יישובים שיש להם ועדה של מתנדבים בתחום החינוך, שיש להם מדריכים ביחסיות של 50, חצי משרה על כל 50 ילדים, שיש להם תוכנית עבודה חודשית שמוגשת ומאושרת על ידי אנשי המקצוע שלנו, רק הם היישובים שקיבלו את התקצוב.

מר גדי ירקוני: ואם היה צריך, הם נעזרו בנו, כמובן.

גב' מיכל עוזיהו פלג: נעזרו בנו, חד משמעית. היה ליווי, ואפשר לראות את זה במודל שנבנה, שהצגנו לכם.

כן, אני מראה לכם את התקצוב שהיה בזמנו, בנינו אותו לפי פר קפיטה, וגם לפי המסוגלות הכלכלית של היישובים. יישובים עם מסוגלות כלכלית גבוהה, קיבלו 40% סבסוד מהתקציב הכוללת, יישובים עם מסוגלות, יותר עם קושי, 80% מהתקצוב, אבל כל הזמן התפיסה היא שגם היישוב צריך לשים משאבים שלו.

המודל שאנחנו מציגים לכם עכשיו, הוא בעצם מודל שבא ואומר – לאורך השנים, אם אתם תאשרו, אכן, וכולי תקווה שכן, את התקצוב לחצי שנה הקרובה, ובעצם בשנים הקרובות, המועצה כל פעם תוריד עשרה אחוז מגובה התמיכה שלה, והיישובים ידרשו בהסכמה משותפת, להעלות בעשרה אחוזים את התמיכה, ובכך, בעצם, אנחנו מביאים את היישובים למצב שמשקיעים יותר ויותר ויותר בחינוך החברתי.

מר גדי ירקוני: עד שליש מהתוכנית, שליש תמיד יישאר של המועצה. גם אחרי הירידה, אנחנו לא זונחים, פשוט בסדרי גודל, סליחה מיכל,

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן, גדי.

מר גדי ירקוני: אם מדובר בשנה הבאה בשני מיליון ₪, אז כשאנחנו נוריד את מקסימום ה-10% שאנחנו מדברים עליהם כל פעם, אז זה יהיה 600 אלף ₪, כל שנה המועצה תשקיע ביישובים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אוקיי, אז קצת נתונים על ההצלחה. בעצם, מתוך 32 יישובים של המועצה, לאורך כל התקופה 22 יישובים קיבלו את התקצוב, 8 יישובים היו זכאים רק חלק מהזמן, מבחינתנו זה מביא אותי ל-30 יישובים מתוך 32, שקיבלו בשלב כזה או אחר את התקצוב. אנחנו ממש כולנו... כולנו נאגור להמשך השנה, כש-32 יישובים נהנים מהתקצוב הזה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: למה שני ישובים לא זכאים בכלל?

גב' מיכל עוזיהו פלג: מה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: שני ישובים לא זכאים בכלל, למה?

גב' מיכל עוזיהו פלג: יישובים שלא הוקמה בהם ועדת, צוות מתנדבים של ועדת חינוך, שלא הגישו תוכניות עבודה. למשל, יש יישובים שלא הגישו, לא אושרה להם תוכנית חודשית, אז הם לא קיבלו. אבל בסופו של דבר, הם קיבלו, אם הייתה תוכנית מאושרת. ויישובים שמתישוהו, לצערנו הרב, המדריך שהתחיל לעבוד שם פרש, ולא הצלחנו להביא מדריך אחר, אז גם נפסקה באמצע.

מר גדי ירקוני: נורא חשוב שתדגישי, סליחה שאני מפריע.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אין בעיה.

מר גדי ירקוני: שאתם, אפילו תגידי – המרכז הקהילתי עשה הכול על מנת שלא יהיו יישובים כאלה. הוא לא אמר, טוב, לכם אין הדרכה, או לא הצלחתם לעשות ועדה, אז יופי, חסכנו כסף. להיפך, הוא, אפילו אפשר להגיד, נלחם עם היישוב על מנת שכן להקים וכן לעשות, ולצערנו בסוף, שני יישובים, לא משנה את השם שלהם, אני חושב שניים, נכון? שני יישובים, לא הצלחנו. אני חושב שזה גם כישלון שלנו בתור מועצה, אנחנו לוקחים את זה עלינו, ואנחנו ננסה לתקן את זה השנה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אני כן אגיד בהקשר הזה, שהמשאב שהכי בחוסר, הוא כוח אדם להביא למועצה, ועל זה אנחנו עובדים קשה עם האנשים והיישובים, והנציגים של תחום החינוך ביישובים, נושא לא פשוט.

סתם להראות דוגמאות על איך פתאום חודש נראה ביישוב. כמובן, אנחנו מתחילים מקיבוץ, ששמה

זה לחזק את הדברים שקיימים, אבל בהחלט בימי הקורונה זה מאוד מאוד עזר, לא לשלוח מדריכים לחל"ית, אלא להמשיך להחזיק אותם ביישוב.

אבל גם ביישובים כמו שדה אברהם לדוגמא, איך נראה חודש לדוגמא, שזה באמת חסר תקדים. זו קפיצה משמעותית מאוד עבור יישוב, שההיקפים, אפילו לא היה רבע מזה, אני מניחה, דנה, בתקופה שלפני התקצוב. וגם יישובים כמו בני נצרים, שזה גם יישוב עם מסורת, אבל עדיין חוזקה הפעילות. קצת תגובות מהשטח שאתם יכולים לראות, אבל אני אגיע לעניין עצמו.

רויטל דג'אווי בן יעקב: לפני זה, אפשר?

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן, בבקשה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: שאלה בהקשר של התוכניות. יש איזה פורום של ועדות החינוך, או איזו למידת עמיתים, שיתוף נגיד של כל התוכניות האלה, יש משהו שיכולים לחלוק?

גב' מיכל עוזיהו פלג: של התוכניות היישוביות, קודם כל יש...

רויטל דג'אווי בן יעקב: כדוגמא,

גב' מיכל עוזיהו פלג: לצערנו, פורום ועדות נוער, הוא דבר שאנחנו מאוד מנסים לעבור עליו, ככה לכנס את כולם. יש פורום קבוע של אנשים שהם מנהלי חינוך ביישובים, מנהלים תפקידים בשכר, שנפגשים אחת לחודש, מלווה. הפורום של ועדות הנוער, השנה וחצי האחרונות שהיה ליווי הרבה יותר משמעותי ממה שהיה בשנים הקודמות, כמובן תמיד יש מקום לשיפור, הקורונה שחקה את הפעילים בצורה מאוד מאוד משמעותית. זה אנשים שבהתנדבות עובדים, נתנו את מיטב זמנם ליישובים, ולהביא אותם בערב למפגשים זה משהו שקשה, אבל אנחנו בהחלט שואפים לשם.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אפילו קבוצת ווטסאפ.

גב' מיכל עוזיהו פלג: זה יש, לחלוטין. ומשתפים, ומראים פעילויות, גם בתחום התרבות הוא אפילו יותר פעיל, אבל גם בתחום החינוך.

גב' מזל ערוסי: אבל אתם כמתנ"ס, עזרתם להם,

גב' מיכל עוזיהו פלג: לגמרי.

גב' מזל ערוסי: נתתם להם פורמט בנייה, ועזרתם להם והגישו והחזרתם ועוד...

גב' מיכל עוזיהו פלג: נכון, נכון לגמרי.

גב' מזל ערוסי: ועוד כל מיני, אז לא נזרק אליהם באוויר.

גב' מיכל עוזיהו פלג: נכון. אתם יכולים לראות קצת את המטרות שלהם בצד התקציב,

בעיקר רואים את הפעילות החינוכית והרבה, בצורה משמעותית גם השכר לכוח אדם. קצת הייתה הצטיידות בתחילת הדרך, אבל באמת הרוב הולך לפעילות ושכר. מן הסתם, לא ציפיתי לתשובות אחרות מהישובים שהתקציב לא היה משמעותי. כולם מאוד מאוד מברכים, ואומרים שזה היה מאוד משמעותי עבור היישובים, אבל אני אגיע להמלצות להמשך.

א' – ההמלצה שלנו בצורה חד משמעית, התחלנו תהליך עם היישובים, תהליך טוב, אני חייבת להגיד, ואם דנה תרצה גם להתייחס, עד כמה הוא משמעותי, זה מאפשר לנו לעשות תהליך עם היישוב, ולהביא אותו, ולהוכיח גם לקברניטי היישוב, אני כן מרשה לעצמי להגיד פה, רוב ההנהגות ביישובים הן הנהגות חקלאיות, באוריינטציה חקלאית.

והיכולת לבוא כרשות ולהגיד, יחד עם הפעילים, חשוב לשים דגש על הצדדים הרכים הקהילתיים, ואם אתם תשקיעו, המועצה שותפה לדרך. אם אתם לא תשקיעו, אתם לא תיהנו מהמשאבים. וגם להיכנס איתם לאיזשהו הסכם של כמה שנים קדימה, של כל שנה 10% פחות מהמועצה, מחויבות של

10% יותר ליישוב, זה דבר משמעותי בקיבוצים ובמושבים כאחד. אנחנו מכירים גם את התהליך בקיבוצים, וגם שם צריך לחזק.

יצירת שותפות רב שנתית בין המועצה ליישובים, אמרתי. הנושא של חשיבה על יישובים שאין בהם מדריך, ולא זכאים לתמיכה, זה משהו שאנחנו מציפים לנו, ומשהו שאנחנו מדברים בינינו לבין עצמנו.

ומה שאנחנו מניחים פה על השולחן, זה כן לבקש מכם, בעצם, 940 אלף ₪ עד סוף השנה. ההנהלה של המרכז הקהילתי כבר אישרה, שאנחנו נמצא מהפעילויות אצלנו, מהמקורות שלנו, 300 אלף ₪ לתמוך בזה. זאת אומרת, המועצה נדרשת, אתם מתבקשים לבחון אישור של 640 אלף ₪ ממשאבי המועצה. גדי, אני מניחה, תתייחס לעניין הזה?

מר גדי ירקוני: כן.

גב' מיכל עוזיהו פלג: ובעצם, כמו שאמרתי 2022, אנחנו כן נבקש לאשר מקורות של 2 מיליון ₪. ההחלטה שלכם, אתה יודע מה, גדי? אני מעבירה לך את המושכות בשלב הזה.

גב' רבקה בן ארי: רגע, מיכל, אני רוצה לשאול משהו.

מר גדי ירקוני: לא, רגע, שאלות על התוכנית...

גב' רבקה בן ארי: על מה שמיכל אמרה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן?

גב' רבקה בן ארי: סליחה שלא שאלתי בהנהלה, הסכום הזה מיועד רק עד סוף השנה,

מר גדי ירקוני: לא, לא, זה אני אדבר.

גב' מזל ערוסי: ה-640, ואחר כך כל שנה 2 מיליון, שזה המינימום. זאת אומרת שצריך לחשוב.

גב' רבקה בן ארי: רגע, גדי,

מר גדי ירקוני: תנו לי רגע, אני, תשאלי את השאלה ואז...

גב' רבקה בן ארי: תהיה סובלני. כמה לפרויקט המסוים הזה של תמיכה ביישובים,

גב' מיכל עוזיהו פלג: הכול, מאה אחוז. זה לא תקציב שהולך למרכז הקהילתי באיזשהו...

גב' רבקה בן ארי: כמה מהסכום עד עכשיו, עכשיו אנחנו באוגוסט,

מר גדי ירקוני: גמרנו מיליון ומאתיים אלף שקל, זה מה שאישרתם.

גב' רבקה בן ארי: מיליון מאתיים אלף שם אישרנו, ומה שחסר זה עוד 900 אלף.

מר גדי ירקוני: עד דצמבר.

גב' רבקה בן ארי: כן.

מר גדי ירקוני: אתם אישרתם לנו עד יוני.

גב' רבקה בן ארי: אוקיי, זה בסדר. והסכומים האלה שהראית בהצגה,

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן, פר יישוב, כן.

גב' רבקה בן ארי: אז הסכומים האלה, עד דצמבר, יגדלו לכל יישוב?

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן. יעשו התאמות לפי הילדים מ-ה' עד י"ב, או ב....

מר גדי ירקוני: כל ספטמבר...

גב' מיכל עוזיהו פלג: את המפתח אנחנו נבנה שוב עם הנציגים ביישובים. אבל כן, המודל הוא אותו מודל, לפי התאמה למספר ילדים.

מר גדי ירקוני: אני אגיד רק על זה, שיהיה ברור שלא... נורא חשוב לי שהמתווה יהיה ברור. מה שמיכל אמרה עכשיו, שבעצם כל ספטמבר, במקרה גם השנה, יהיה פה הבדל בין מתי מוסיפים תקציב, שזה תקציב סגור, זה לא משנה. כל יישוב ויישוב משתנה לו התקציב לפי פרמטרים שיש בטבלה שאתם אישרתם אותם אז. את הפרמטרים האלה, אנחנו לא הולכים לשנות בין שנה לשנה.

אבל אם למישהו גדל מספר הילדים, אז הוא יקבל יותר, אם למישהו ירד, זה פחות, בסוציו אקונומי אנחנו לא ניגע, בייחוד זה על ילדים, ואם הוא מקבל מדריך כזה או מדריך אחר, וזה תמיד ייעשה בספטמבר, להבדיל מהתקציב שניתן בדצמבר. וזה המרכז הקהילתי עושה, ולא צריך לקבל מאיתנו אישור, בגלל שיש לנו טייס אוטומאטי. זה הדבר הזה. ידידיה, אני לא יכול להתאפק, אירחת בגלל שהיית בבריכה? חשבתי על זה הרבה זמן על ה...

מר ידידיה הוכמן: הגעת חד. גדי, צורת החלוקה לא הצלחתי להבין אותה עד הסוף.

מר גדי ירקוני: את צורת החלוקה? אז רגע, אני לא רוצה שנכנס אליה עכשיו, אני אגיד לכם למה, בגלל שאתם אישרתם אותה לפני שנה. אני מציע, בגלל שבאמת, נעביר את המפתח,

עוד פעם, ניר, נעביר את המפתח עוד פעם לחברי המליאה, ומי שיש לו שאלה על המפתח, שידבר ישירות עם מיכל. חבל שפה זה יעשה, בסדר?

גב' מיכל עוזיהו פלג: את ההתאמות אנחנו נעשה עם אנשי הקשר ביישובים.

מר גדי ירקוני: לא, ההתאמות זה פחות חשוב, אבל המתווה...

מר ידידיה הוכמן: לא, רק רציתי לראות שהבנייה הסוציו אקונומית לא נבנית על פי מה שהאגודה החקלאית נותנת לקהילתי.

מר גדי ירקוני: לא, לא, תקשיב, בוא נגיד רגע, זה היה הנתון. בוא נגיד, זה נתון

הכי לא מדויק שיש. ישבנו עשרה אנשים, או שישה אנשים, אני לא זוכר כמה, לפני שנה. החלטנו על איזה מדד, עם שלוש או ארבע קבוצות, אני אפילו לא זוכר מי, שלוש קבוצות, וחילקנו את היישובים בין השלוש קבוצות האלה, אוקיי?

איך אנחנו חושבים, זה לא משהו ש... אבל תאמינו לי שלא נעשה שם עיוות משמעותי, אל תדאג, אתם במקום העליון. סך הכול, אתה תראה את זה, בגלל שזה מופיע, זה לא סודי, זה מופיע בטבלה. אבל אני חושב שהסוגיה פה היא דבר ראשון על השנה, הכסף, כמו שמיכל אמרה, המרכז הקהילתי ייתן לפחות 300 אלף ₪. השאר, אנחנו נביא 300 אלף ₪ לפחות, מקסימום מהמועצה, וכשאני אומר 300, אני מבקש את זה שמקסימום נביא את זה, אם לא יהיה מקור אחר, מהקרנות שלנו. לא יעזור, בנירים קראו לזה יתרות, וזה כל פעם נקרא לי כיתרות ולא כקרנות, אז מהקרנות.

ואת ה- 340 אלף ₪ הנוספים, אנחנו גייסנו תרומות למבצע של שומר חומות, ל... ולהפגות, ניקח את זה משם. יכול להיות שניקח יותר אפילו. אבל לפחות, זאת תהיה החלוקה. לא משנה לכם מאיזה תורם זה יהיה או זה, אבל זה יהיה, 300, אם לא תהיה ברירה נביא מהמועצה, אני מקווה שלא נהיה צריכים להביא משם, 300 כמו שאמרתי, המרכז הקהילתי. יכול להיות שגם ניקח את זה מהתקציב של החינוך, פשוט אבי לא פה, אני לא רוצה סתם להכליל, נראה שם את המצב איתו.

אז זה הדבר הזה, ואני חושב שהדבר היותר משמעותי, שאתם לא הולכים להצביע עליו היום, אבל

אני חושב שכל מי שמצביע על ה-940 צריך לקחת בחשבון – אנחנו מדברים על תהליך ארוך. תהליך שהוא בעצם מחויבות של המליאה כלפי היישובים. נכון שכל שנה זה יעלה בתקציב, ובתקציב אתם יכולים בסוף, חברי המליאה, יכולים להגיד – אנחנו לא מאשרים שני מיליון ₪.

גב' רבקה בן ארי: יש גם מחויבות של היישובים כלפי ההכנסות.

מר גדי ירקוני: לא, זה לא קשור. עזבו חבריה, בואו נעזוב,

גב' רבקה בן ארי: זה מאוד קשור.

מר גדי ירקוני: לא, ברור, הכסף לא יוצא, זה מיכל דואגת. אני מדבר מה אנחנו עכשיו

עומדים. ואנחנו, אם חברי המליאה חושבים ששני מיליון ₪ בשנה הבאה זה יותר מדי לתת לדבר הזה, אז אני גם לא בטוח שכדאי להצביע ל-940. כל אחד יעשה את החשבון איתו.

אנחנו מדברים, שאנחנו רוצים את ה-940 עד סוף השנה הזאת, בשנת התקציב הבאה, זו כבר בעיה של מי שיבנה את התקציב, ואנחנו נביא 2 מיליון ₪ בתוך התקציב, כמובן שזה בא על חשבון דברים אחרים, שאני לא יכול להגיד מה הם עכשיו, שני מיליון ₪ לפרויקט הזה, שתמיד... למה אני אומר? וזה יהיה כל שנה, פעם שני מיליון, אחרי זה פחות עשרה אחוז, פחות עשרה, כמו שמיכל הציגה.

אבל מה שאני רוצה להגיד, שזה לא יהיה נכון מבחינת חברי המליאה, עוד מעט אנחנו גם מתחלפים, אז אנחנו לא יכולים להחליט על כל השנים. אבל צריכים לקחת פה בחשבון שהולכים למרתון. שאם נעצור אותו פה באמצע, יכול להיות שהכסף ששמנו הוא על קרן הצבי. בגלל שכל המחשבה בתוכנית הזאת היא – אי – איך לבנות ביישובים בעצם תורה של טיפול בנוער, תורה של טיפול בצעירים. ולאחר מכן, את המחויבות הזאת.

ואז, כשיהיה ברור להם, גם המועצה תמשיך, אבל בכספים יותר קטנים, בגלל שבסוף אנחנו צריכים לחלק את הכספים לעוד דברים. אז מאוד חשוב לי להדגיש את הדבר הזה שאנחנו מצפים, וגם זה מה שאנחנו אומרים ליישובים, שאם המליאה לא מאשרת את זה, הכיוון שאנחנו מבינים שהולכים לאשר לנו גם את ה-2 מיליון בשנה הבאה. שאלות?

מר אריק דניאל: כן.

מר גדי ירקוני: מה כן? התעייפת?

מר אריק דניאל: לא, אני יש...

מר גדי ירקוני: אז תשאל.

מר אריק דניאל: אני מנסה רגע לחשוב מה לשאול, כי אני הולך לאיבוד מהבחינה הזאת, שקודם כל זאת התחייבות. אני הבנתי טוב מאוד את המסר. אנחנו נדרשים פה לאיזושהי התחייבות ארוכת שנים, אני אשאל קודם כל שאלה כזאת, שאלה מנחה מה שנקרא. הרי הכסף הזה, זה כסף שיוצא מהיישובים, וחוזר ליישובים באיזושהי צורה.

מר גדי ירקוני: לא, לא.

גב' מיכל עוזיהו פלג: מה זה יוצא מהיישובים?

מר גדי ירקוני: לא, הוא לא יוצא מהיישובים, הוא ניתן ליישובים.

מר אריק דניאל: אבל הוא מגיע למועצה, זה הכסף של המועצה, לא?

מר גדי ירקוני: לאו דווקא מהיישובים. אני רוצה להגיד, אני מבין מה שאתה אומר, ליישר אותך – אין הבדל בין המקור לשימושים.

מר אריק דניאל: בכל אופן,

מר גדי ירקוני: לא לשגע אותך בעובדות, אתה אומר.

מר אריק דניאל: בכל אופן, מדובר פה על סכום מאוד משמעותי. נגיד ככה, מקום מן הסתם ממומן מהכנסות של המועצה, וחלק מההכנסות של המועצה, מן הסתם, ממומנות מהמיסים של התושבים.

עכשיו, יש פה איזה חוסר רציונאל, אם כל היישובים מקבלים סכום על פי אותו מפתח שבניתם בשנה שעברה, אז אני הייתי שואל, מה הרציונאל פה? למה כל היישובים מקבלים? בואו נאפס את הרף התחתון, במקום שנשקיע שני מיליון ₪ שכולם יקבלו,

מר גדי ירקוני: לא הבנתי מה זה לאפס את הרף התחתון, תסביר לי.

מר אריק דניאל: אני אסביר.

מר גדי ירקוני: כן, בדיוק.

מר אריק דניאל: לצורך העניין יש פה, כל היישובים מקבלים, נאמר, הסכום התחתון ביותר הוא 3000-4000 ₪ לחודש, נכון? זה לחודש...

מר גדי ירקוני: לא משנה, עזוב, זה לא משנה.

מר אריק דניאל: והרף העליון הוא מה שלא יהיה. אז אני אומר לעצמי, בואו נוריד את הרף התחתון, נאפס אותו,

גב' מיכל עוזיהו פלג: מאפס את הפערים.

מר אריק דניאל: אותם יישובים שמקבלים סכום קטן, מן הסתם הם דורגו בפרמטרים שבניתם כ...
...

מר גדי ירקוני: אין להם הרבה ילדים, כנראה גם.

מר אריק דניאל: אין להם הרבה ילדים, יישובים חזקים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: בעיקר אין הרבה ילדים.

מר אריק דניאל: אז אני אומר. את הקו התחתון, נחליט שהוא קו האפס. במקום שכולם יקבלו 3000 ש"ח וצפונה,

מר גדי ירקוני: כן?

מר אריק דניאל: נחליט שאנחנו מורידים לכולם את ה-3000 ש"ח האלה.

מר גדי ירקוני: ומה יצא?

גב' רבקה בן ארי: מה יעשו עם זה?

מר גדי ירקוני: ואז מי שיש מעט ילדים, לא יוכל לעשות פעילות חינוכית, מכיוון שאולי זה ה-3000 היחידים שיש לו.

גב' מיכל עוזיהו פלג: לפעמים, אריק, לפעמים דווקא היישובים עם המעט ילדים, שמה יש אתגרים מאוד מאוד גדולים, לא פחות מיישובים גדולים, משופעים בילדים. עכשיו, המודל הזה שבנינו, עוד פעם, עם אנשי החינוך ביישובים, הוא בא לעשות גם תיקון מלמטה, וגם תיקון מלמעלה.

רוצה לומר, שאם בכיסופים היו 19 ילדים, לצורך העניין, עדיין התייחסנו לבסיס של 50 ילדים, כי אני לא יכולה לתת ליישוב עם מעט מאוד ילדים, חלקיות משרה כל כך מזערית, שלא תהיה רלוונטית עבורו.

עכשיו, גם ביישובים החזקים לכאורה, שיש שם מסורות, יש שחיקה היום בתקציבי החינוך, יש שחיקה. הדבר הזה בא ונותן, א' – שם על סדרי העדיפויות הרשתיים, את הנושא של חינוך חברתי ביישובים, שהוא קריטי. במיוחד בימים אלו שאנחנו ראינו בקורונה עד כמה זה היה קריטי, ביישובים שהצליחו להמשיך לייצר תחושת שייכות, ועיניים על הילדים, ומניעת התנהגויות סיכוניות, לעומת ביישובים שלא, בסדר?

אז אני אומרת, גם ביישובים האלה שיש שחיקה, זה בא לחזק ולהתמודד עם תופעות של אובדנות רחמנא לצלן, יש לנו בעיות כאלה, ובעיות של התנהגויות מיניות מדאיגות, ושימוש באלכוהול וסמים. גם שם יש את זה.

ואנחנו, עם התקציבים האלה, יכולים לבוא ליישוב ולהגיד – בוא נשים מראה מול הפנים, ונתמודד עם הדברים האלה, כנגד ביישובים, שאנחנו צריכים לעשות תהליכים הרבה יותר ראשוניים, של לבוא להנהגת היישוב ולהגיד לה – הנהגה יקרה, אתם בפער. אי אפשר להגיד – חינוך חשוב, אבל לא לשים את הכסף שם. וזה כלי נהדר, מנוף אדיר שהצלחנו לעשות איתו שינויים השנה.

מר אריק דניאל: השתכנעתי בעניין הזה, השתכנעתי, ואני שואל את השאלה השנייה עכשיו – כל כמה זמן יתעדכן הסיבוב?

גב' מיכל עוזיהו פלג: כל שנה.

מר גדי ירקוני: המה?

מר אריק דניאל: פעם בשנה, למרות שיכול להיות שבמהלך השנה, כמו שאמרת,

מר גדי ירקוני: כן, כל שנה, לא יכול להיות דרמטי. במהלך שנה זה לא יכול להיות

דרמטי.

מר ניר ים: אני רוצה להוסיף משהו, אריק, משהו שאמרנו כשהתחלנו את התוכנית. התוכנית הזו, בגדול, נקרא לזה, לא ממש רואה את היישובים, אוקיי? היא רואה את הנוער, היא רואה את הילדים. זאת אומרת,

מר עופר מימון: זה לא אחד לאחד? מה זאת אומרת? אתה רואה שרואה את היישובים ולא רואה את הנוער, או הפוך, זה אחד לאחד.

מר גדי ירקוני: לא, זה לא מה שהוא התכוון.

מר ניר ים: אני אסביר, לא זה מה שהתכוונתי. תן לגמור את המשפט. התוכנית הזאת מיועדת לזה שבכל רחבי המועצה, מהחלוצית האחרונה עד בארי, כל ילד, כל נער, יקבל את מה שצריך להעלות אותו על פסים של חינוך חברתי, אוקיי? ובמקום שזה ניתן יותר, זה מתוקצב יותר או פחות, אבל התוכנית הזאת רואה את הנוער, לצורך העניין. מי שמתוקצב פה זה הילדים, זה הרעיון המרכזי.

מר גדי ירקוני: תן לי רגע, אני רוצה לדבר על הסכום,

מר חנניה אוקרט: סליחה,

מר גדי ירקוני: רק שנייה, אני אתן לך, הוא שאל על הסכום. אני חושב שמהסכום אנחנו לא צריכים להיבהל. אנחנו כבר עשרות שנים מחליטים שנותנים 1800 ₪ בחינוך לכל ילד, לבית ספר, מה ההבדל? ב... אנחנו מחליטים מה יהיה כשאנחנו עושים את זה. אנחנו לא צריכים לחשוש מזה שאנחנו נועלים סכום שנתי.

מצד שני, תמיד, אני בגלל זה אומר, יכולה לבוא מליאה אחרת, או חברי המליאה הנוכחית אפילו,

ולהחליט שזה פחות חשוב. אבל כל אחד שיקבל את ההחלטה באותה שנה.

מר חנניה אוקרט: מי המבוגר המשמעותי ש... כל ערב במבטחים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: מבטחים זו דוגמא טובה. מבטחים – א' – הצלחנו להקים ועדת חינוך, בסדר? יש שם צוות של נשים שאנחנו עובדות, מלוות. אין היום מדריך במבטחים, לא בגלל שמבטחים לא רצה, כי מבטחים כבר אמרה – רוצה אני, אבל לא מצאנו. יש לנו קושי בגיוס כוח אדם, במבטחים, אחד מחמשת היישובים שלצערי אין לנו היום לספק להם כוח אדם, אנחנו היום, ושבוע שעבר, ולפני שבועיים, עשינו ראיונות.

אנחנו עובדים במקביל על דיור בר השגה, שאנחנו מנסים לתת לצעירים לבוא לגור פה, ולעבור בחינוך חברתי ביישובים, כדי שאנחנו נצליח לסתום את כל הפער שיש. אבל זו הדוגמא של מבטחים.

מר חנניה אוקרט: הפרמטרים האלה קצת חוטאים ליישוב כמו מבטחים, שמבוגרים...

גב' מיכל עוזיהו פלג: דווקא, כן?

מר חנניה אוקרט: את אומרת, קודם כל, שאין מבוגר אחראי במבטחים, אז... למה התקציב הוא 3000 ₪.

גב' מיכל עוזיהו פלג: הפרמטרים לא חוטאים, המציאות חוטאת. בגלל המציאות, אי אפשר לתת. הפרמטרים זו סוגיה אחרת. אתה יכול...

מר חנניה אוקרט: כשמדובר על מסורת של חינוך חברתי, לא היה חינוך חברתי כזה להורים במבטחים, שיוכלו להעביר אותו לצעירים. צריך לעשות עם זה משהו.

גב' מיכל עוזיהו פלג: חד משמעית, אנחנו אבל עוד עובדים. אנחנו עובדים עם היישובים

שלא היה שם...

מר חנניה אווקרט: דווקא בפרמטרים שמנחים פה את כל החלוקה של הכספים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: שמע, כשהבאנו בשנה שעברה, בספטמבר – אוקטובר, עשרה חבריה

צעירים לעסוק בחינוך חברתי, מבטחים לא אמרה – רוצה אני, עדיין. הם עדיין חשבו.

מר חנניה אווקרט: זו בעיה של המועצה, לא בעיה של ראש...

גב' מיכל עוזיהו פלג: לא. א' – זו בעיה של הילדים, וזו בעיה של המועצה.

מר חנניה אווקרט: כי צריך, קודם כל, להסתכל על הילד, לא על היישוב.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אבל אנחנו ניגשנו אליהם.

מר חנניה אווקרט: קודם כל, אחריות של המועצה, לדחוף ולדרוש.

מר יזידיה הוכמן: למה?

גב' מיכל עוזיהו פלג: חנניה, תשמע לי.

מר חנניה אווקרט: מה זה למה?

מר יזידיה הוכמן: למה אני צריך...

מר חנניה אווקרט: התקציבים האלה הם מיועדים לילדים, לא ליישובים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: חד משמעית. אבל חנניה, אני לא סותרת אותך. חנניה, אני לא סותרת אותך.

מר חנניה אווקרט: וכמו שבכיתה דוחפים את החלשים, אז גם פה צריך לדחוף.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אבל חנניה,

מר ידידיה הוכמן: תסביר לי למה ישוב מבטחים הוא לוקח בן אדם, וצריך...

גב' מיכל עוזיהו פלג: ידידיה, תשאל את איתן, כי הוא היה איתי באותה פגישה במבטחים. אנחנו הרמנו טלפונים יחד עם איתן למתנדבים, להקים ועדת חינוך. אנחנו, נכון איתן?

מר גדי ירקוני: סליחה, מיכל רגע, תני לו את התשובה. רגע, דווקא זו תשובה טובה. שמבטחים קיבלו יותר כסף מבני נצרים שיושב לידך, בגלל שהציון של הסוציו אקונומי, בגלל שאין לו צעירים, ו...

גב' מיכל עוזיהו פלג: לא, זה לא נכון. דווקא במקרה הזה...

מר גדי ירקוני: שים לב, קיבלתם...

גב' מיכל עוזיהו פלג: חנניה, בוא נשים את הפרמטרים בצד, כי אני חושבת שהפרמטרים הם בסדר גמור. אני חושב שהמציאות, לצערנו, כשמבטחים אמרו שהם מעוניינים בשלב מתקדם יותר, לא היו לנו מדריכים. מבחינתנו באמת רצינו את זה ולא יכולנו לתת. יתד לדוגמא, שהוא ישוב עם הכי הרבה ילדים, התחילה שם מדריכה שפרשה אחרי חודשיים, ולא יכולנו לספק להם. יש לי סיפורים כאלה לתת, אבל אני אומרת לך שבגדול, כשאני מסתכלת על התמונה הכללית, בסדר?

לא כשאני מסתכלת על מבטחים כפרט, המטריה הזו שאתם אישרתם במליאה, שינתה את המציאות בהרבה מאוד יישובים באשכול, והלוואי ותאשרו את זה עוד פעם, כי אני בטוחה שבהמשך גם מבטחים, גם עמיעוז, גם יתד, גם צוחר, כולם ייהנו ממנה.

מר חנניה אוקרט: אני מברך על ההצלחות שיש, בהחלט. שדה אברהם זו דוגמא מצוינת, וגם עוד יישובים. אבל אני אומר, צריך לשים יותר משקל, יותר דגש, של עובדי המועצה, לא של היישובים, של עובדי המועצה ביישובים חדשים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: צודק. יחד עם ההנהגה. יחד עם ההנהגה.

מר רביבו קובני: אני חושב שהפרמטר שחסר פה להרבה אנשים, שאף אחד לא זוכר באמת מה היו הזה, אז כן ראוי לשלוח שנייה, ניר,

מר גדי ירקוני: כבר אמרנו.

מר רביבו קובני: לשלוח בצורה מסודרת לכולם, שכולם יזכרו על מה...

מר גדי ירקוני: כבר אמרנו שנשלח.

מר רביבו קובני: בסדר.

מר איתן אהרון: מיכל, מושב מבטחים בעשר השנים האחרונות, העסיק מדריכות בשכר, למעט שנה אחת, באמצע, שלא מצאנו, ועשו שם עבודה מדהימה, רק המדריכות וזה. מאז שאין תנועת נוער יותר, כאילו... גם מדריכה שהיא תבוא, והיא לבד, קשה לי לראות את זה כאילו קורה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אתה מעלה סוגיה מעולה. יש היום תהליך של מספר יישובים, שאני מקווה שכולם יצטרפו, בסופו של דבר, לתנועת נוער. שאנחנו חושבים שהליווי גם יהיה משמעותי יותר ממה שהכרנו מתנועות הנוער קודם. ככה לפחות היישובים מתרשמים. ואני מקווה שהמציאות פה תשתנה.

אבל אני חייבת להגיד לך, היום, כשאנחנו מדברים על תנועת נוער חדשה, יישובים שנהנו מהתקציב הזה, היום מפחדים שתנועת הנוער תחזיר אותם אחורנית לזה שהם יחזרו להיות תלויים רק בתנועת נוער. הטעימה של החינוך החברתי ומה הוא נתן, כחינוך פרטי שהוא לא תלוי תנועת נוער, הייתה נהדרת.

מר ניר ים: חברים, אנחנו... דנה.

גב' דנה אדמון: תעבירו לי את המיקרופון. רציתי, בבקשה, לציין שהמודל הזה הוא מודל חשוב מאוד, אם אני יכולה לתת גם את האספקט האישי שלי, המקצועי, וגם בתור תושבת במועצה. אני חושבת שעצם ההבאה של המודל הזה לשולחן הזה, ועצם ההתעסקות בהבנה של המשמעות של הדברים לנוער באשכול, היא עצומה. אני מאוד מעריכה גם את הצוות המנהל של המועצה, ושל המרכז הקהילתי, על האומץ לייצר מודל תקצוב יישובי וגם להצליח בו, וגם לעשות שינויים כל כך משמעותיים בתוך היישובים. אין לזה מחיר, זה פשוט אדיר, מה שקרה פה זה מהלך מאוד מאוד חשוב. אני חושבת שאנחנו חייבים להמשיך לתקצב את זה. נעשו שינויים מהותיים בכל אחד מהיישובים, והלוואי ויהיו עוד כאלה. תודה.

מר ניר ים: טוב, חברים. אנחנו מתקדמים להצבעה, אלא אם כן יש למישהו עוד מה להוסיף, כשאנחנו למעשה מצביעים על כך שהמליאה מאשר את המשך התוכנית לחינוך חברתי, ובסוגריים הקריטריונים ומפתחות החלוקה יועברו לחברי המליאה. אז בבקשה, מי בעד לאשר את המשך התוכנית לחינוך חברתי?

מר אריק דניאל: מאיזה מקור?

מר גדי ירקוני: אמרתי מאיזה מקור.

גב' דנה אדמון: הוא הסביר, אריק.

מר גדי ירקוני: 300...

מר ניר ים: 22 בעד, תיכף נזכיר עוד פעם את המקור. מי נמנע? אין נמנעים, מי נגד? אין מתנגדים. המקור הוא כזה, אריק, 300 אלף ש, כ-300 אלף ש מהמרכז הקהילתי, היתר מיתרות שאמורות להישאר לנו משנת 2021, כספים שזרמו אלינו, בעיקר למערכות החינוך. כן נוצלו יותר, לא נוצלו פחות, יש כספים שזרמו בעקבות המערכת של... למזלנו, המערכת של שומר החומות, ככה שאת השנה הזאת אנחנו עוברים, בלי לגעת, אמורים לא לגעת לא בתקציב, למרות שגדי אמר שאולי נגלוש ליתרות, אני מעריך שלא, אבל זה עניין של הערכה. אז כאמור, 22 בעד, ללא מתנגדים וללא נמנעים. תודה מיכל.

החלטה: הוחלט פה אחד (22 בעד) לאשר את המשך התוכנית ותקציב לחינוך חברתי

מר ניר ים: מה יש לנו עכשיו? מעון השלושה, תכניסי אותם.

7. היכרות עם מעון השלושה

מר ניר ים: טוב חברים, מעון השלושה באים אלינו בהקשר של שימושים, או למעשה התוכנית לתפוס מקום בבית ספר יובלי הבשור שהתפנה, יצאנו למכרז על מי יכול... ועומד בקריטריונים שקבענו, להשתמש במקום הזה לטווח ארוך, מעון השלושה הציגו, ואנחנו כאן איתם, למעשה, כדי להכיר אותם, כדי לדעת מי בא לחיות בקרבנו, מי הם, מה הם, למה הם, ואיך אנחנו

מתחילים, מה שנקרא, במסכת יחסים ארוכת טווח עם מעון השלושה, בבקשה.

מר אליאס בייסרמן: טוב, שלום, חשבתי שאני פוגש 2-3 אנשים, אז אני... נסתדר עם קהל כזה גדול. ... היינו מופתעים קודם, אני שמי אליאס בייסרמן, אני פסיכולוג במקצוע, יזם מעון השלושה, יחד עם אייל צור, שותף שלי. ונמצאים איתנו מירי אמר, שהיא קיבוצניקית מקיבוץ נירים, והגר, מירי היא המנהלת של מעון השלושה כבר כמה שנים טובות, 16 שנה שעובדת אצלנו, והגר שהיא עובדת סוציאלית במקצוע, עובדת סוציאלית של המסגרת שלנו, 8 שנים במסגרת שלנו. אז אני אעשה טיפה היסטוריה, ואני... אנחנו עוד לפני, בשנת 2000 פתחנו מעון בקיבוץ עין השלושה. הסיבה קצת קצרה, אבל אני יכול לספר שבשנות, אני שייך לתנועת הנוער הציוני מקיבוץ עין השלושה. בשנת 82 הייתי בשנת התנדבות בתוך תוכנית שנקראת מכון למדריכים. זה היה שזוכרים, פעם, שהיו מתנדבים בקיבוצים? אז אני הייתי שמה, גרעין העלייה שלי הגיע לעין השלושה, חלק, או כולם עזבו כבר את הקיבוץ, אבל נשאר איזשהו משהו שמה, ו... שבגלגולים בחיים, בשנות ה-2000 פתחנו מעון, פנימייה, ראשון בקיבוץ בארץ, אחר כך נפתחו עוד כמה, שהצביון זו אוכלוסיה בעלת מוגבלות שכלית – התפתחותית, בינוני עד קשה. התגוררנו כמעט, פחות מעשרים שנה בעין השלושה, והיו לנו חיים די טובים, עד שהשכנים שלנו הציקו לנו יותר מדי, ואנחנו כפופים למשרד הרווחה, אז ביקשנו מאיתנו אחרי שלושה מבצעים או דברים, ביקשו מאיתנו לעבור למקום אחר. בכאב רב, לפני שלוש וחצי שנים, אנחנו עברנו להתגורר בעיר באר שבע, וביקשנו לחזור לאזור שלנו, שכמו שאנחנו אומרים, זה הבית שלנו, הבית של הדיירים שלנו. אבל בקו עימות לא קיבלנו אז אישור ממשרד הרווחה, ומצאנו את המקום הזה שהתפנה אצלכם, בית ספר בעין הבשור, שבגדר הנס מגיע ל-7 קילומטר 200 מטר, שזה מאפשר לנו לקבל את האישור. 7 קילומטר לטוב או לרע, כשמבקשים מקלטים צריך להיות פחות משבע, כשמבקשים אישור ממשרד הרווחה, 7.200 ק"מ עושה הבדל מאוד גדול. אז אנחנו רוצים לחזור, היינו כבר בקשר עם המועצה, עברנו את התנאים של המכרז, ביקרנו כמה וכמה פעמים את המקום, אנחנו חושבים שיש את כל התנאים כדי לבנות את המעון מחדש, ועם קשר לאוכלוסיה, ואני אתן את זכות הדיבור לאנשים, כדי שלא יתעצבנו עליי. תודה.

מר גדי ירקוני: מירי, את רוצה את לעמוד?

גב' מירי אמר: לא, אני מתביישת גדי. אני מתרגשת. אז בעצם במעון שלנו יש 72

דיירים, המעון הוא בית לחיים, עד 120, טווח הגילאים הוא 18 עד 49, כפי שאליאס אמר, הדיירים הם מתפקדים ברמת מוגבלות שכלית קלה, עד בינונית – נמוכה, רובם ככולם תושבי הדרום.

גב' מזל ערוסי: לא תושבי המועצה?

מר גדי ירקוני: לא, לא, לא.

גב' מירי אמר: יש לנו גם תושבי המועצה.

גב' מזל ערוסי: כמה?

מר השי רובין: כמה יש לכם?

גב' מירי אמר: אחת מתוקה.

גב' מזל ערוסי: אחת.

מר השי רובין: אחת, אוקיי.

הגר: אז כמו שאליאס כבר הקדים ואמר, בשנת 2018 אנחנו העברנו את

המעון לבאר שבע, קודם כל בגלל המציאות הביטחונית כאן באזור, שהיינו קרובים לגדר, וגם בגלל התפיסה של משרד הרווחה, שמוביל איזושהי גישה של חיים בקהילה, ורוצים לאפשר לדיירים לגור

בקהילה, להשתמש בשירותים של הקהילה, וזה משהו שהם מאחדים למעשה לכל המסגרות בארץ, אז אחרי הכנה מאוד רצינית של הדיירים, של הצוות של המשפחות, הכנה שלקחה כמה חודשים טובים, אנחנו עברנו כולנו, גם הצוות, גם הדיירים, לבאר שבע, ולפי המודל החדש, בעצם, במקום מעון אחד שמרכז בתוכו את כל הדירות ואת כל השירותים שלנו, עברנו למודל קצת שונה, שזה אומר שיש לנו דירות בקהילה, ממש בשכונות של באר שבע, שש דירות בבאר שבע, בנווה נוי, בתים חדשים ויפהיים, שנותנים ככה את כל המענים שהדיירים זקוקים להם.

ויש לנו מרכז יום אחד, באזור עמק שרה, שהוא מרכז יום שלנו, שהוא בעצם נותן את הפעילות היומית של הדיירים. מהשעה 8:00 עד השעה 16:00. לאחרונה גם קיבלנו אפשרות לתת שירותים גם לאנשים אקסטרניים, זה נקרא חניכים אקסטרניים, שגרים ב... ובאים לשירותים יומיומיים שאנחנו מספקים.

גב' מירי אמר: אז אצלנו במסגרת מועסקים כמאה עובדים במגוון רחב של תפקידים, החל מעובדי משק, אנשי תחזוקה, עובדים מטפלי, אנשים שהם עובדי מקצועות הבריאות, צוות רפואי, שכולנו יחד נותנים את כל השירותים והמענים שהדיירים זקוקים להם.

הגר: קשרי קהילה זה תחום שאנחנו מאוד מחוברים אליו ומאמינים בו. גם כשהיינו בעין השלושה, זה היה לנו מאוד חשוב לחזק את הקשר עם הקהילה. גם שם וגם בבאר שבע, יש לנו קשרים מאוד טובים עם קבוצות של חיילים, עם אנשי משטרה מהעיר, עם קבוצות גדולות של מתנדבים שמגיעות אלינו לפעילויות.

יש לנו גם מפגשים קבועים עם מסע ישראלי, שזה תמיד הבית ספר שמגיעים באופן קבוע, היה לנו אפילו מתל אביב קבוצות של... כן, קראו להן מלכות ללא הפסקה. הן מגיעות באופן קבוע. וזה משהו שאנחנו מאוד, זה עובד מאוד טוב, כי גם הדיירים מאוד מאוד אוהבים שמגיעים אנשים חדשים, ושיש פעילויות שקצת יוצאות מהלוי"ז הקבוע. גם הדיירים שלנו מתנדבים בקהילה, בעצם עד תחילת הקורונה, אז באופקים הייתה לנו קבוצה קבועה שהייתה יוצאת להתנדבות בבתי אבות, הדיירים שלנו היו גם בקשר עם מועדון אקיי"ם בבאר שבע ויוצאים לשם לפעילויות.

גם התעסוקה אצלנו במעון, והדברים שהדיירים מייצרים, אז זה משהו שאנחנו ככה מוציאים

החוצה, אם זה כל מיני עבודות של תכשיטנות, ורקמה, עיסות נייר, גינון טיפולי, הם עושים כל מיני צמחים ו... יש לנו גם מסורת כזאת בחגים, כמו פורים, לעשות משלוחי מנות לשכנים. וגם כשעברנו לשכונות, ב-2018, עשינו ככה, הצגנו את עצמנו לשכנים, הכנו עוגות, ברכות, ככה ממש ניסינו לבסס קשרים עם הקהילה ועם השכנים שלנו.

מרכז היום שלנו, בעצם מאגד את כל השירותים שאנחנו נותנים לדיירים. יש לנו שם את המרפאה, חדר פיזיותרפיה, חדר מחשבים, מטבח, חדר אוכל גדול, כל מה שהדיירים צריכים. יש לנו חדר אורקולי עם מערכת של מציאות מדומה,

גב' מזל ערוסי: יש לכם את כל זה, למה להשאיר את זה ולבוא להנה? שמה אין כלום?

גב' מירי אמר: זה לא להשאיר, זה להעביר.

מר גדי ירקוני: תיכף הם יסבירו.

הגר: כן, נדבר על זה.

גב' מזל ערוסי: לא יודעת, את מדברת על מקום מדהים.

מר גדי ירקוני: מקום מדהים, אבל תיכף הסוגיה...

הגר: נכון, אבל יש בו אתגרים שאנחנו עוד מעט נרחיב עליהם. אזל גבי

מרכז היום שלנו, שם אנחנו עושים את כל העבודות היצרניות שלנו, יש לנו עבודה שאנחנו מקבלים ממפעל טכנו שק, שזה אריזת כלים חד פעמיים, שגם בעין השלושה היינו מקבלים ממנו עבודה. (מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: חבר'ה, נו, דני.

הגר: אנחנו מכשירים את הדיירים בכל מיני תחומים, אם זה כישורים של תעסוקה ומוטוריקה עדינה, כישורי חיים שונים. יש לנו את הסדנאות שלנו, כמו שאמרתי, סדנאות יצירה, חוגים, מוסיקה, טיפול באמצעות חיות, ריתמיקה, תכשיטנות, יצירה, ספורט. אנחנו חוגגים חגים, ימי הולדת, מסיבות, ממש יש לנו חיי חברה מאוד עשירים שם במעון. לגבי החישוב מסלול מחדש,

מר אליאס בייסרמן: יש הרבה דברים, דברים חשובים לאיכות החיים של הדיירים שלנו, אבל במעבר הפסדנו גם הרבה דברים. במהלך 3.5 שנים, היינו יכולים לעשות חושבים, אנחנו חושבים שחיי פנימייה לאוכלוסיות שלנו, זה הדבר, למרות כל מיני תפיסות אידיאולוגיות, המציאות היא שחיי קהילה, שכמו מעון/פנימייה, נותנים לנו איכות חיים הרבה יותר טובה ומשמעות לחיים לאוכלוסיה שלנו, זו הסיבה.

אנחנו, זה היה מאוד נוח, אנחנו עברנו טלטלה לעבור מבית זה דבר לא פשוט לאף אחד, לבן אדם נורמטיבי, לאוכלוסיה שלנו זה היה מאוד מאוד לא פשוט, אבל אנחנו, אחרי שיקולים רבים, מקצועיים, עם צוותים רב מקצועיים, אנחנו ברור לנו בצורה מאוד מאוד ברורה, שחיי הפנימייה זה הדבר הכי נכון לאוכלוסיה שלנו ולסביבה שלנו.

מר גדי ירקוני: עכשיו אני מציע שתצללו רגע, איך אתם הולכים, בגלל שזה מה שמעניין פה את האנשים,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אנחנו לא שומעים, גדי.

מר גדי ירקוני: אני מציע שעכשיו הם יספרו לנו, או במצגת, או זה, איך הם רואים את עצמם משתלבים פה, בקטע הזה שאנחנו רוצים לתת להם, בבית הספר, איך הם הולכים, מה הם צריכים לעשות בו שינויים, איך תהיה פה תוכנית העבודה עם הנערים האלה, מה הצפי, אמרת 120, קולטים עוד? מה האני מאמין שלכם, למה אתם רוצים לעבור לאשכול, ומה תעשו באשכול. בסדר?

בואו נתמקד רגע בקטע הזה, הבנו את הבסיס, אני חושב, ואת הציונות. אחרי זה נגיד גם כמה זה חשוב, אני חושב, מבחינה ערכית, אבל בואו נעזוב רגע את זה עכשיו, וחשוב לי שהמליאה תחזיר מה אתם רוצים מהמקום, ואיך אתם רואים את זה משתלב בקהילה.

מר אליאס בייסרמן: טוב, קודם כל אין לנו... מה שרואים הפוטנציאל זה הסביבה, כמו שאומרים תמיד בכל דבר, סביבה פסטוראלית, זה דבר מאוד קסום, זה דבר שלא מצאנו בשום מקום בנגב, שטח של כמה דונם, שצריך להפוך אותו דבר ראשון למגורים ברמה מאוד מאוד טובה. בית הספר צריך לעבור שיפוץ מאוד מאוד רציני, שיהפוך את מה שהיום כיתות לימוד, לבית מגורים. בית לחיים לאוכלוסייה שלנו, וזה דבר ראשון, מבחינת מגורים ותנאי שטח, שזה מקום מגודר, מקום אחד, שמרכז את האוכלוסייה באיזשהו מובן, ואנחנו נותנים בתוכה את כל השירותים שבחיים היומיומיים, בריאות, פנאי, תעסוקה, כל מה שאנחנו זקוקים בחיים, הם מקבלים בתוך הפנימייה. אנחנו, דבר ראשון שמדובר מבחינתנו, השקעה מאוד רצינית, אנחנו מדברים על השקעה בסדר גודל של 5 מיליון ₪, רק כדי לשפץ את המקום ולהפוך אותו למגורים ראויים לשנות 2021/2. זה אומר שבשנה הראשונה, זה יהיה בעיקר להתעסק בנושא של שיפוץ, והמדד את התנאים, מצד אחד תנאים ראויים, מצד שני, תנאים שעומדים בדרישות של משרד הרווחה, שהם לא דבר פשוט, הם דבר מאוד רציני, ועם פיקוח מאוד צמוד.

ברגע שאנחנו נמצאים בשלב שמסיימים את השיפוץ, וכבר אפשר לעבור להתגורר, הדלתות שלנו יהיו פתוחות, כמו שהן היו פתוחות עד עכשיו. אם זה היה אירועים חברתיים, האנשים היו לפעמים היו גם מדברים מבחינת מחויבות אישית, בקשר עם בתי הספר האזוריים. היו כמה מחוזרים של שין שינים של תנועות הנוער שהיו אצלנו, לפחות מה שאני זוכר, כשהם הגיעו, הם הגיעו כילדים, זה מה שצריך להבין. הם הגיעו בגילים 12,16,17, היום הם בגילי 30, הם נשארים איתנו. אז הייתה תקופה של התנדבות של תנועות נוער, ששלחו קומונות של שין שינים, שתרמו להם ותרמו לכל הסביבה, ולפני...

מר גדי ירקוני: יש לי שאלה, כמה מקומות תעסוקה, אתם חושבים, צריכים בכזה עסק? ומה הם עושים ביומיום? כאילו, מה סדר היום שלהם? להתערבב עם הקהילה, איפה הם

עושים את זה? מה אתם עושים...?

מר אליאס בייסרמן: אוקיי, יש חלוקה לפי רמות,

גב' מזל ערוסי: יש להם עובדים שלהם, כי זה מוסד פעיל. הם לא הולכים לפתוח עכשיו מוסד חדש.

מר גדי ירקוני: תני להם לענות, אני לא יודע.

גב' מזל ערוסי: אוקיי.

מר אליאס בייסרמן: תשמעו מה שקרה לי בהתחלה קרתה לי איזושהי הפתעה, כי אחד מהחברים שלכם במליאה, הייתה אצלנו אחות במקצועה, והיום גיליתי שהיא עורכת דין, לפני 17 שנה. זה היה החיים שלנו, היינו חלק מהחיים, רוב האנשים שעבדו אצלנו היו אנשים בסביבה, אבל בהתחלה זה היה רק אנשים מהסביבה, עם הזמן התחילו להגיע המון אנשים לעבודה הרגילה והפשוטה ביותר, שזה הצוות הטיפולי, יש לנו הסעות מסודרות מאופקים אלינו. סדר גודל של העובדים שיש אצלנו, זה כ-100 אנשים נכון להיום. בתוכם יש צוות טיפולי, בקשר ישיר, שעובד 24 שעות במשמרות. אחר כך יש צוות אחזקה של המקום, מגינון, מאנשים שעושים שיפוצים, יש שמירה גם למקום. יש לנו בצוות המקצועי, יש לנו מרפאה 24 שעות, מאוישת באחות במרפאה, יש לנו רופא משפחה ורופא פסיכיאטר, שזה חלק מהצוות. יש לנו מורים ואנשי מקצוע שמעבירים חוגים ותרבות הפנאי. כל החוגים וכל החלק המקצועי, תמיד תמיד זה היו אנשים מהאזור.

הגר: נכון. נוסף בעצם שחלק מההיערכות שלנו לקראת מעבר, כשיגיע העת, זה בעצם לגייס את הצוות, חלקו, מחדש. אנשים בתפקידי מפתח, סביר להניח שיגיעו גם מהסביבה הרחוקה יותר, אבל הרבה משרות נצטרך ונרצה לאייש מהאזור שלנו, מהיישובים,

מתושבי המועצה בעצם. כפי שהיה כשהיינו בעין השלושה.

מר גדי ירקוני: אם אני מבין בגדול, זה סדר גודל של בין 100 ל-150 אנשים, כולל

המטופלים והמטפלים, שצריכים לאכול פה, צריכים להסתובב פה,

הגר: בהחלט.

מר גדי ירקוני: צריכים למצוא,

מר אליאס בייסרמן: יותר קרוב למאתיים.

הגר: נכון.

מר גדי ירקוני: יותר קרוב למאתיים, שמגדילים פה, יכולים לראות גם את כל כיווני

העשייה. כמו שהם אומרים חוגים, העשרה, פעילויות אחרי הצהריים, הסעדה, ניקיון, הכול הכול, אחיות, רופאים הלוואי שיהיה, אני חושב שמהבחינה הזאת, סלחו לי שאני רגע עוזר לכם, מפני שאני התאהבתי בסיפור הזה, אני רואה פה רק, וגם ההשקעה הענקית, שיש להם את כל הכסף, יש להם את כל הכסף להשקעה, הם לא צריכים מאיתנו, כמובן.

אני חושב שבמקרה הזה, אם נסתכל על זה רחב, מהבחינה הערכית, עוד פעם, אני חושב שאנחנו צריכים להיות מאוד מאוד גאים שדווקא פה, בתוך עוטף עזה, או צמוד לעוטף עזה, כל אחד שייקח את זה לאיפה שהוא רוצה בכיוון המטרה שלו, מועצה אזורית אשכול קולטת כאלה אנשים אצלה במועצה, ונותנת להם את השירותים שהם צריכים, את החיים שהם צריכים. זה לא שירותים, זה חיים שהם צריכים.

אני חושב שלמזלנו, שרוצים לחזור לבאר שבע, ומה שהם מספרים, וקצת אנחנו שמענו יותר, כמובן, אני חושב שזו יכולה להיות גם קפיצה תעסוקתית להרבה סוגי תעסוקה שונים, ובאמת אפשר לפרט כל דבר, אבל אני חושב שזה העניין, שאפשר לראות פה בעצם, מדברים גם להתחיל לקלוט ילדים

מחדש, אם אני...

מר דודי אלון: נערים, לא ילדים, נערים מעל 18.

מר גדי ירקוני: מעל 18 החלטתם? מעל 18? מעל 18 לקלוט עוד אנשים, וגם הם צריכים גם תעסוקה כזאת, עם אנשים שקצת קשה להם ביום, וגם זה עוד מגדיל את הנושא הזה.

מר דודי אלון: אפשר גם להשתמש בשירותים של החוסים לעסקים שרוצים כל מיני פעולות. אריזה, עניינים, אי אפשר...

גב' מירי אמר: זה דברים שאנחנו עושים היום, ונשמח לעשות,

מר דודי אלון: גם לפתח את הנושא, כאילו לקבל עוד כוח אדם גם זול יותר, כל מיני...

מר אליאס בייסרמן: בזמנו היו עושים עבודות שהיו פשוטות ביותר, אבל לדוגמא, היו עושים עבודות של קרטוניה, מפעל. קיבוץ צורים, מי זוכר שהיו את הקופסאות של התכשיטים? אנחנו היינו ממלאים את החומר שהיה בפנים, את הצמר גפן, שנים עשינו את זה. היו מפעל של נרות, שהיה שולח כמויות של...

מר גדי ירקוני: תחשבו רק כביסה כמה צריך, כמה כביסה אתם צריכים, זה מפעל לכביסה.

גב' מירי אמר: באופן עקרוני אנחנו נשמח, ומתכננים לצרוך את השירותים מהסביבה הקרובה שלנו. זה הכי טבעי והכי נכון מבחינתנו. בהקשר למה שגדי אמר...

גב' סילביה גרין: אני רוצה לשאול שאלה.

מר גדי ירקוני: תציגו רגע כל אחד, מפני שהם לא מכירים.

גב' סילביה גרין: אני סילביה גרין מאורים, אני רוצה לשאול שאלה,

מר גדי ירקוני: איפה ניר ברח? בוא תנהל את הישיבה, זו הפרנסה שלך.

גב' סילביה גרין: השאלה שלי, זה לא סוד שהמצב הביטחוני פה באזור לא משהו. אם

פה נתנו לכם אישור על 7.200, אצלנו באורים יש 8.200 וגם שם נופל משהו.

מר אליאס בייסרמן: אני אספר לך משהו,

גב' סילביה גרין: איך הילדים האלה, האנשים האלה יגיבו?

מר אליאס בייסרמן: אחד מהדברים שעשינו, זה להזמין את קב"ט משרד הרווחה שהיה

פה, במעלה הבשור. גם אני הייתי מופתע מהיכולות לאכלס בשעת חירום, למרות שיש כאלה

שאומרים, שכשהתושבים מפנים, גם אנחנו מפנים. אנחנו, יש, לכל משרד הרווחה יש תוכנית חירום,

גם כולל פינוי של כל מסגרת, במקומות שמארחים.

אנחנו מארחים אותנו במעון טללים, זה מעון ממשלתי בדימונה, כשלשם עברנו שלוש פעמים. למרות

שהיום, מה שיש כממד וכמקלטים, באמת סביר להניח שתהיה לנו יכולת...

מר גדי ירקוני: אני חושב שמה שהם יבנו פה, בסטנדרטים הביטחוניים, יהיה...

מר אליאס בייסרמן: יותר טוב ממה שהיה לנו בבאר שבע.

מר גדי ירקוני: בדיוק.

מר אליאס בייסרמן: למרות שהכול זה וילות במצב... אבל יש ממ"ד, מאוד פשוט, יש פה את הנושא של המקלט התת קרקעי, שזה משהו מאוד...

מר גדי ירקוני: בוא נעזוב את המקלט, אני מקווה שיהיו לכם ממ"דים.

מר אליאס בייסרמן: נקווה שלא יהיה צורך,

מר גדי ירקוני: לא, אל תבנה על זה.

מר אליאס בייסרמן: כן?

מר דני ברזילי: אני רוצה לשאול משהו, אני מניח שצריך, אם נאשר, ייחתם איזשהו הסכם ביניכם לבין משרד הרווחה,

מר גדי ירקוני: זה המכרז.

מר דני ברזילי: מה אמור להיות בהסכם הזה? איזה דרישות לנו יש? איזה דרישות להם יש? צריך...
מר דודי אלון: היה מכרז פומבי, זה החוזה שמה.

מר דני ברזילי: אנחנו עוד לא שמה, אבל,

מר גדי ירקוני: אנחנו שמה.

- מר דודי אלון:** היה מכרז פומבי,
- מר דני ברזילי:** אה, אוקיי.
- מר דודי אלון:** שבפנים היה חוזה על בסיס תמיכה ציבורי, ושם יש את כל התנאים.
- מר אמיר פלג:** אבל זה לא מובא פה בחומרים, דודי.
- מר גדי ירקוני:** הועבר אליכם באינטרנט. יהיה, נשלח אליכם את זה.
- מר אמיר פלג:** אבל אנחנו צריכים להחליט עכשיו על איזוהו הסכם, אנחנו צריכים לראות מה ההסכם. או שאנחנו מחליטים החלטה עקרונית.
- מר גדי ירקוני:** רגע, בואו נגמור איתם, ואז נגיד על מה אנחנו מחליטים, בסדר? נגמור איתם. הם לא צריכים להיות בשלב ההחלטות שלנו. אבל באמת, תשאלו את כל השאלות שאתם...
- מר חנניה אוקרט:** איפה מתוכנן להקים את הבית הזה?
- גב' מזל ערוסי:** ביובלי.
- מר גדי ירקוני:** ביובלי הבשור.
(מדברים ביחד)
- מר עופר מימון:** מה קורה עם אנשים אחרי גיל 49?

מר אליאס בייסרמן: אנשים, אמרתם שהם הגיעו אלינו כילדים, והם היום בגילי 30 + הם

מתגוררים איתנו, אז זה בית לחיים, עד 120.

מר עופר מימון: אמרתם עד 49.

מר אליאס בייסרמן: לא, שיש אנשים עד גיל 49 היום, השנה לא היו מעל גיל 50.

מר גדי ירקוני: עוד שאלות אליהם?

מר רביבו קובי: כן, עכשיו אנחנו מחליטים למה? לעשר שנים? לעשרים שנים?

מר גדי ירקוני: לא, לא, הם הולכים לבנות פה ב-5 מיליון ש"ח, מה ההסכם?

מר דודי אלון: 20.

מר גדי ירקוני: עשרים שנה ההסכם.

מר רביבו קובי: יש איזושהי מגבלה במספר הילדים שאתם יכולים לקלוט? סליחה,

לא ילדים, תושבים.

גב' מירי אמר: אנחנו נותנים שירות לפי...

מר גדי ירקוני: מה אמרת? לא שמעת.

מר רביבו קובי: אתם יכולים לענות, חבר'ה.

מר גדי ירקוני: לא, תגיד מה השאלה.

מר רביבו קובני: שאלתי שאלה והם עצרו כי הם חשבו...

מר גדי ירקוני: לא, מה השאלה, לא שמעתי.

גב' מירי אמר: גם לנו יש מכרז מול משרד הרווחה, ויש מכסה מסוימת של דיירים שאנחנו יכולים לקלוט על פי המכרז.

מר רביבו קובני: זאת אומרת, שאם עכשיו יש איזשהו, מגיעה משפחה חדשה עם ילד,

מר גדי ירקוני: זו לא משפחה.

מר רביבו קובני: לא, שנייה. מגיעה משפחה חדשה, עם ילד או מישהו ש... והוא רוצה להיות חלק מהדבר הזה,

גב' מירי אמר: אז הוא יופנה אלינו דרך משרד הרווחה.

מר אליאס בייסרמן: כל עוד יש מקום פנוי, מה זה מקום פנוי? אנחנו עובדים גם עם משרד הרווחה, בתנאי... משרד הרווחה אומר כמה מכסות יש לנו. ברגע שיש מקום פנוי בתוך המכרז, היום היכולת המקסימאלית שלנו זה 92. אם נגיע עד 92, כדי לעבור את ה-92, זה תהליך של מכרז, ולקבל עוד הרחבה של עשרה דיירים, או משהו כזה.

מר רביבו קובני: זאת אומרת שאין באמת אפשרות להביא לתושבי אשכול, שהם כאילו זקוקים, או שיהיו מעוניינים בדבר הזה, איזושהי קדימות.

מר אליאס בייסרמן: תושבי אשכול, אני אסביר טיפה. אנחנו נותנים שירות לאנשים עם מגבלה שכלית – התפתחותית. על פי חוק, כל בן אדם עם מגבלה שכלית – התפתחותית, ובטח יש פה כמה עובדים סוציאליים מהרשות, על פי חוק מגיעה לו זכות למגורים, לפי רמה ויכולות, בכל הארץ יש המון המון מקומות.
זאת אומרת, כל בן אדם עם מגבלה שכלית – התפתחותית, שמבקש דיור חוץ ביתי, שזה אנחנו, יש לו זכות. אין לו המתנה, ואין רשימות המתנה היום. זאת אומרת, לפני שלושים שנה במדינה, היו באמת רשימות המתנה, היום כולם מקבלים מענה במייד.

מר רביבו קובי: כן, אבל מענה יכול להיות בחיפה.

מר אליאס בייסרמן: לא.

גב' מזל ערוסי: אתה מתכוון לשאול איזו מחויבות יש להם כלפי תושבי האזור.

מר רביבו קובי: אני מנסה.

גב' מזל ערוסי: אבל תגיד את זה ישירות, מה אתה עושה ככה ככה ככה? איזו מחויבות יש לאנשים שלנו, זה א' כי מתחילים מגיל 18, והם עד גיל עד 120, ואם יהיה, זאת המכסה, מה נעשה אם יש לנו אנשים שלנו מהאזור?

מר אמיר פלג: מה הם עושים היום?

מר אליאס בייסרמן: אני אסביר טיפה.

גב' מזל ערוסי: הם יוצאים, אבל אתה מקים להם פה.

מר אליאס בייסרמן: משפחה,

גב' מזל ערוסי: אתה מקים להם פה, אתה רוצה גם להרוויח מזה. אתה נותן להם

אזור שלנו, יפהפה, אז מה...? מה עושים היום?

מר אמיר פלג: אבל מזל, נראה לי זה לדיון אחר כך.

גב' מזל ערוסי: זה לא משנה.

מר אמיר פלג: כמו שגדי אמר.

גב' מזל ערוסי: אבל אתה נותן את המקום.

מר אליאס בייסרמן: אני טיפה,

מר גדי ירקוני: חבר'ה, חבר'ה.

מר אליאס בייסרמן: בן אדם שהפרופיל שלו זה פרופיל שהוא מתאים למסגרת, לא תהיה

שום בעיה, לא קיים, משרד הרווחה הולך לקראת המשפחות, ולא חשוב שום דבר. משרד הרווחה, יש

אנשים שם שמקשיבים לתושבים, למרות כל הקשיים שלנו מול הבירוקרטיה, אבל מקשיבים

לאנשים, ולא תהיה שום בעיה בכלל להתקבל אצלנו. עובדה שלנו תמיד יש מקומות פנויים.

גב' מירי אמר: אדרבא, הגישה של משרד הרווחה, היא לשלב אנשים במסגרות

בקרבה הכי אפשרית ומרבית למקום המגורים של המשפחה, כדי לשמר את הקשר.

מר אליאס בייסרמן: מה שלא אמרתי, הדיירים שלנו זה תושבי הדרום.

מר דודי אלון: משפחות באות לבקר.

מר אליאס בייסרמן: משפחות באות לבקר, הם יוצאים... זה תהליך, בהתחלה, בחגים לא

היה אף אחד שנשאר. אבל אנשים מתבגרים, וגם המשפחות לפעמים, או נעלמות, כי עוברים את הגיל... נפטרים, אבל מ-70 ומשהו דיירים, אולי עשרה נשארים בחגים, שאין להם לאן להגיע. הרוב יוצאים לסופי שבוע הביתה, למשפחות. המקום פתוח כל יום לביקורי משפחות, אין שם הגבלה.

מר חנניה אוקרט: אתה יכול להגיד לנו בבקשה מה היתרונות, מבחינתכם, בלהקים את

המעון דווקא כאן? שרחוק משירותי בריאות, רחוק ממרכזים מסחריים, מאנשי מקצוע, את כולם צריך להביא לפה. אני שואל מה...

מר אליאס בייסרמן: כן, לפחות אנחנו יודעים לאן אנחנו מגיעים. יצא לנו עשרים שנה

כמעט להיות פה תושבי המקום, מכירים כל המינוסים של האזור. דבר ראשון,

מר חנניה אוקרט: אתה יכול למנות לי אותם? מה היתרונות של להעביר את המעון לפה?

גב' מירי אמר: אני אשיב על זה, יש את הדבר הכי הכי חשוב לאוכלוסייה שלנו, מעבר

לכל דבר אחר, כמה שזה ככה נכון, קרבה למרכזי בריאות ולמקומות של פנאי ותעסוקה, זה דברים שהם מאוד משמעותיים וחשובים.

אבל לאוכלוסייה שלנו, הדבר הכי הכי חשוב זה מרחבים מוגנים. וזה דבר שאין בעיר, בשום אופן. וזה חסר להם, וזה משפיע באופן ישיר על איכות החיים שלהם.

מר חנניה אוקרט: מרחבים מוגנים מאיזו בחינה?

גב' מירי אמר: מרחב מוגן,

מר גדי ירקוני: מרחבים פתוחים, גינות,

מר דודי אלון: כפר, כפר ששיך להם, לא צריכים לגור בעיר.

גב' שרון קלדרון: אי אפשר באזור כמו שלנו להגיד מרחב מוגן, זה קצת בעייתי.

מר אליאס בייסרמן: זה נשמע לכם משהו קצת אבסורדי. אבל בשבילנו מרחב מוגן, זה מרחב שהוא יכול להסתובב חופשי ללא סכנות החיים שלהם. לא מדברים על עזה, ולא על טילים, אנחנו מדברים על החיים היומיומיים שלנו. מרחב מוגן זה שטח מגודר, כמו שזה בבית הספר היום, שהם יכולים להסתובב בפנים חופשי.

מר חנניה אוקרט: את זה אי אפשר להשיג בעיר?

גב' דנה אדמון: לא.

מר חנניה אוקרט: שזה מגודר ו...

מר אליאס בייסרמן: עשר דונם...

מר אמיר פלג: איפה תמצא שטח כזה בעיר?

גב' נעמי סלע: ...בבתים פרטיים בעיר, אין להם...

גב' מירי אמר: עוד דבר אחד וחשוב ממש.

מר דודי אלון: מירי, אנחנו צריכים להמשיך.

גב' מירי אמר: קטן.

מר דודי אלון: שאלה אחרונה.

גב' מירי אמר: החוזקות של האנשים שנמצאים פה, זו הקהילה שנמצאת במועצה האזורית אשכול, אין את זה בכל מקום.

גב' סילביה גרין: מה ההבדל בין מה שאתם רוצים להקים, לעלה נגב...

מר אליאס בייסרמן: זה פרופיל שונה לחלוטין. הפרופיל שלנו, אמרנו, זה אנשים עם מגבלה שכלית – התפתחותית, קלה עד בינונית, עלה נגב זה מגבלה בינונית עד קשה – עמוק, יותר אנשים סיעודיים, זה מה שיש בעלה נגב. אנחנו לא נהיה עלה נגב, לצערנו.

מר דודי אלון: תודה.

מר אליאס בייסרמן: תודה רבה.

(מחיאות כפיים)

(מדברים ביחד מחוץ למיקרופון)

מר ניר ים: טוב חברים, תיכף דודי ייתן את הסטאטוס של כל האירוע הזה שנקרא מעון השלושה. איפה זה עומד. רק להזכיר בשתי מילים, אנחנו לפני מספר מליאות קיבלנו, אני מחזיק אישור פה במליאה, לצאת במכרז לאכלוס המקום הזה. יצאנו למכרז הזה, היו צריכים להיות מציעים, שכל אחד הציע ממה הוא רוצה לעשות ובאיזה מחיר, ונבחרו מעון השלושה, בנוהל מכרזי מאוד...

מר אמיר פלג: הם היו מציע יחיד. הם היו היחידים.

מר ניר ים: לא משנה, דודי,

מר אמיר פלג: משנה מאוד.

מר ניר ים: אני רק רוצה להגיד שמבחינת הסטאטוס, הם נבחרו בנוהל מכרז, נוהל מאוד מסודר, מאוד פורמאלי, דודי, בבקשה.

מר דודי אלון: טוב. ככה, כמו שאתם זוכרים, עשינו גם נייר מסודר שאמרנו – שימוש במבנה יובלי הבשור, גם שנעמוד בכל מיני קריטריונים, גם קהילתי, גם סטטוטורי, גם כלכלי, גם תעסוקתי.

יש צוות במועצה שנקרא מנהלת נכסים פנויים, שנמצאים בו כמעט כל האגפים המובילים – חינוך, רווחה, הנדסה, ודנים במבנים שמתפנים. אותו תהליך אנחנו נעשה בהמשך, במה שהתפנה מביכורים, זאת אומרת תהליך מסודר, אין שום דבר צבוע.

ובמסגרת התהליך הזה, הגיעה באמת הפניה של מעון השלושה. התחלנו לבדוק אותה, ביטחונית, משרד הרווחה, סטטוטורית, עסקית, את כל הכיוונים, כולל ייעוץ משפטי של היועץ המשפטי של המועצה. ומכיוון, כמו עם עמותת "לא מפקירים פצועים בשטח", כשמדובר בתקופות ארוכות, זה מצריך יציאה למכרז, זה לעשות תהליך מסודר.

כך עשינו, אכן רק הם בסוף פנו והגיעו, היו עוד כמה טלפונים של כל מיני גופים כאלה ואחרים, די דומים, אני חייב להגיד, שביררו, אבל לא הטריחו את עצמם כדי להגיע לסיור. ואחרי שהתהליך הזה התבצע, אני מזכיר לכם שגם סוכם שיהיו שני חברי מליאה באותו צוות שהצטרף לצוות שלנו של נכסים פנויים – תמיר ואיתן, שיהיו כחלק מהבחינה של ההצעות שיגיעו, למרות שלא הגיעו הרבה הצעות, ... לא הגיעו מעבר,

מר גדי ירקוני: אבל שני נציגי הציבור צריכים להיות רק לפגישה הזאת.

מר דודי אלון: רק לזה, נכון.

מר גדי ירקוני: לא לצוות.

מר דודי אלון: לא, לא, רק ספציפית,

מר איתן אהרון: לא, כשנבחרנו פה, היינו בטוחים שהולכות להיות כמה אופציות.

מר גדי ירקוני: לא, לא זה מה שאמרתי. אמרתי, נבחרתם לדבר הספציפי הזה.

מר איתן אהרון: ספציפי הזה, כן.

מר דודי אלון: נכון. בכל מקרה, מכיוון שלא היו הרבה מציעים, חשבתי שבכל זאת

שווה לערב, וצריך לערב את שני החברים, תיאמתי איתם שיחה טלפונית, יחד עם הרווחה, שתספר להם ליאורה, שהיא הייתה נוכחת גם בסיוור של משרד הרווחה, וליוותה את התהליך הזה מטעם המועצה. קיימנו את השיחה המשותפת.

לאחר מכן, קבענו פגישה נוספת, להציג גם את המצגת, גם את הכול. הם לא הצליחו להגיע, בסופו של דבר, לישיבה, נציגי הציבור. אנחנו קיימנו אותה וכמובן שבחנו שהם עומדים בכל התנאים שקבענו במכרז, ומשם הם הוכרזו, כמובן, על זוכים, על פי חוק ועל פי דין, והיה חשוב לבוא ולהציג את זה בצורה מסודרת למליאה, עד כאן.

מר ניר ים: כן, חברים, הערות? שאלות נוספות?

מר שמואל ספקטור: מה נדרש מאיתנו, המועצה?

מר ניר ים: מאיתנו נדרש, היה, לשמוע, להכיר את המהלך שהתבצע, לשמוע אותם, להכיר אותם, ולברך אותם בברוכים הבאים.

מר ראובן פרידמן: מה השכר דירה שהמועצה...

מר דודי אלון: 45,000 ₪ מינימום, וזה יכול להגיע, בהתאם לילדים, גם למעל 100.

מר אריק דניאל: דודי, יש לי שאלה בנושא הזה. כמה באחוזים, עכשיו, זה מאכלס את המבנים של הבשור? עכשיו, אני לא יודע אם זה באותה קטגוריה כמו מרכז התפעול להלומי קרב, זה...

מר דודי אלון: לא באותו מקום.

מר אריק דניאל: לא, זה שני בתי ספר סמוכים.

מר דודי אלון: נכון.

מר אריק דניאל: כמה באחוזים אנחנו עכשיו אכלסנו עם ה...

מר דודי אלון: הבנתי את השאלה.

מר אריק דניאל: מרכז טיפול להלומי קרב, ובהנחה שאנחנו נקבל... זאת אומרת, כמה? מה נשאר לנו...?

מר דודי אלון: אני עונה לך.

מר ניר ים: הבנו.

מר דודי אלון: הבנתי את השאלה. אז כרגע, ביובלי הבשור, יש את הנוער מוביל

שינוי, את השוטרים מהמגזר הבדואי שעדיין נמצאים שם, ויהיו שם לפחות עוד שנתיים, ככה החוזה שלהם אומר, אנחנו גם שם רוצים לעשות איזושהי פתיחה מחדש לשפר תנאים.

אז בעצם, אחרי הכניסה של מעון השלושה, בעצם יובלי הבשור אפשר להגיד שהוא די סגור. במתחם התיכון הישן, יש את עמותת 'לא מפקירים פצועים בשטח', הם נמצאים בקצה, מאחורי האולם, שזו הספרייה הישנה. יש את הגילדה, יש את כל האזור של ה... את מועדון הנוער, את כל אזורי המופת. נשארה הקומה למעלה בגילדה, שבוחנים בה כל מיני דברים, כשיהיה משהו קונקרטי נביא את זה, ויש עוד איזושהו ח' אחד שנשאר במבנה, בבית הספר הישן, יש שם לא מעט כיתות, לא מעט מקומות, שגם שם זה יהיה נגב 19 שיעברו לשם, שהיו בהתחלה ביובלי, יש עוד כיוונים, כמו המנהלת החקלאית שאנחנו מתכוונים להקים שם ועוד, הסקייט פארק שהולך לקום בסמוך לשם, יכול להיות שיביא איתו עוד כמה דברים.

כרגע אין איזושהו משהו נוסף, לקחנו שירות, אנחנו לקחנו אדריכלים לקבל איזושהו קונספט כללי לכל המתחם, כדי שנבנה לו שם וצורה, ונראה בהתאם לזה, איזה דיירים עוד כדאי וצריך לחפש, כדי שיהיה איכלוס מלא, ושהמקום הזה באמת יהפוך לפנינה.

מר רביבו קובני: מי שלא מכיר איך זה נראה בעיניים, כמו שאמרת... כמה אחוזים?

50%? 30%

מר גדי ירקוני: יותר, יותר. קרוב לשמונים אחוז.

מר דודי אלון: אני חושב שאנחנו שמונים, כן, 75-80. אפשר לעשות סיור שם, אני

אשמח לעשות סיור מסודר לכל חברי המליאה, שרוצים לבוא ולהכיר את המקום. האמת היא שיש הרבה דברים יפים שם, אם מישהו רוצה, נעשה סיור.

מר גדי ירקוני: כשהסקייט פארק יהיה גמור...

מר חנניה אווקרט: אם זה משלוש עד חמש בצהריים כמו פה, אז אני...

מר דודי אלון: אותך אני אעשה בערב.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: טוב, חברים,

מר השי רובין: יכול להיות שאני לא אשמע טוב, אבל אני נגד המהלך הזה. אנחנו סך

הכול קהילה,

מר אמיר פלג: רגע.

מר השי רובין: מה רגע?

מר אמיר פלג: לא, הם הפריעו לי לשמוע אותך.

מר השי רובין: אנחנו, עם כל הכבוד לקהילה באשכול, ראה הסעיף הראשון שלנו,

שלא קשור לסעיף הזה בכלל, יש לנו גם חולשות. לגבי הילדים שלנו. יש לנו עוד כל מיני חולשות.

אנחנו לא כל כך חזקים חברתית, וכלכלית, על מנת לקלוט פה גם את הגטו הזה, כי זה גטו, הם

סוגרים שמה את זה,

מר גדי ירקוני: לא, לא, לא,

מר השי רובין: בטח. זה גדול עלינו. אז לכאורה, אנחנו לא נדרשים לכולם, רק לקבל

שכר דירה, זה נפלא, והחשבון טוב, זה יכול להגיע למיליון ש"ח בשנה, 100 אלף ש"ח בחודש, זה כבר...

דוברת: 45 הוא אמר,

מר השי רובין: כן, אם זה מתחיל ב-45... אני לא הולך להתפרנס על חשבון מסכנים,

זה לא מעניין אותי הסכום הזה. הקהילה שלנו, והם לא יהיו משהו בעננים, זה אנשים חיים, שנוסעים ועוברים ובאים ויוצאים, לא מתאים לנו.

התשובה הכי טובה קיבלתי – אחד, היא אמרה – אחד. מילא, היו לנו 20-30 תושבים צעירים, שנולדו כאן, אני מבין את זה. אחד? אחרי לא שנתיים שהם קיימים. אני זוכר שהייתה לנו איזושהי פעילות, המוסיקה, חדר מוסיקה, ביכורים, שהייתי קצת, עסקתי בזה קצת, מרחוק. אז אמרו, רגע, מה? יש שם יותר מחצי, הם לא תושבי המקום. אחת הסיבות שהם יבואו, הלכו למקום אחר, זה בסדר, לא קרה שום אסון, חבל שזה קרה, אבל זה סיפור אחר, זאת אוכלוסייה אחרת. וזה לא פשוט לטפל בה באזור הזה.

חברים, 7.2 קילומטר, זו הרי בדיחה, אנחנו משקרים את עצמנו, כי אנחנו יודעים את האמת, כולל חברים וחברות שגרים באורים ובצאלים, וסיפורים, חברים. המלחמה של מחר, היא לא המלחמה של היום, אסור לשכוח את זה, גם בעוצמה וגם באורך הזמן שלה. אז אנחנו צריכים אוכלוסייה חלשה, באמת חלשה, מה לעשות? לכן אני מצביע נגד, נקודה.

גב' מזל ערוסי: גם אני, אני חושבת שצריך לחזק...

מר רביבו קובי: רגע, אפשר לשאול אותך שאלה? לפני, הרי זה היה פה לפני שלוש שנים.

גב' נעמי סלע: בדיוק, הם היום בעין השלושה. עין השלושה, עשרים שנה.

מר רבינו קובי: מה השתנה?

גב' רבקה בן ארי: אבל זה קיבוץ...

מר רבינו קובי: אגב, זה לא שאני דוחה את מה שאתה אומר, אני אומר – בסוף צריך

שגם הקהילה תדע שיסתובבו לה פה אנשים שהם צריכים באמת להכיל אותם, ולחיות ביחד איתם.

אני לא דוחה את זה בקש. אבל אם זה היה לפני שלוש שנים, במשך עשרים שנה, אז מה השתנה?

גב' מזל ערוסי: זה היה באזור אחר לגמרי...

(מדברים ביחד)

מר השי רובין: זה היה הרבה יותר קטן. אני זוכר ש...

מר ראובן פרידמן: המקום, קודם כל, זה היו הרבה פחות... אני קורא לילדים, כי סך

הכול הרוב היו ילדים, לא היו נערים, הרוב היו ילדים. אבל הקשר שבין הקהילה ובין עין השלושה,

למעון, די שטחי. די שטחי, אני יכול להגיד,

גב' מזל ערוסי: ועכשיו זה יהיה יותר טוב?

(מדברים ביחד)

מר ראובן פרידמן: העניין היה די שטחי, חוץ משירותים שעין השלושה נתנו למעון, ו...

נהנה מהנושא. אבל בואו נגיד שבתוך, בואו נגיד משהו כזה, אם מישהו גר, לא יודע, גם בעניין של

דימוי או משהו כזה, מישהו שגר על יד מעון כזה, גם היו קצת, לא פעם ולא פעמיים היו דברים

ותהיות וכל מיני דברים, ובמיוחד בתקופות...

אנחנו יישוב שסבל וסובל מאוד בתקופות של הסלמה ומבצעים. ושמה, מה לעשות? היו צריכים

באמת לפנות אותם ממש במהירות. זה לא יעזור, אנחנו נמצאים...

מר גדי ירקוני: לא היו שם ממ"דים מסודרים בחלק מהתקופה.

מר ראובן פרידמן: לא היה, לא היה בכלל.

מר גדי ירקוני: היום יש.

מר ראובן פרידמן: לא היה, לא היו. הגנים... עכשיו אין להם כלום.

מר גדי ירקוני: זה מה שאמרת, זה ההבדל...

גב' מירב ברקאי: אפשר רגע להסביר משהו?

מר ניר ים: כן.

גב' מירב ברקאי: המעון הזה בעין השלושה, הוא היה לדעתך – גורם חיובי, גורם שלילי, או שלא השפיע על הקהילה?

מר ראובן פרידמן: אדיש.

מר גדי ירקוני: אז אני אגיד לך, אני אתן לך את התשובה.

מר ראובן פרידמן: לדעתי לא השפיע.

גב' מירב ברקאי: לא השפיע, לא הייתה השפעה.

מר גדי ירקוני: נלחמו שזה לא יצא.

גב' מירב ברקאי: נלחמו, עין השלושה נלחמו שהם לא יצאו.

מר גדי ירקוני: לא השפיע.

גב' נעמי סלע: גדי, כסף.

מר ניר ים: רגע, לפניך רבקה, עם כל הכבוד. אוקיי.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: חנניה, בבקשה.

מר חנניה אוקרט: אני מבקש להגיד שצריך איזושהי פרופורציה בין כמות האנשים של

האוכלוסייה מהסוג הזה, לבין הקהילה שחיה בסביבה, כדי שהעסק הזה יצליח, וכדי שזה לא ישפיע כלפי מטה, אלא ירים כלפי מעלה את כולם.

על מי שזה ישפיע הכי הרבה, זה על תושבי צוחר, במיוחד ליישובים הקרובים, ועל המרכז הקהילתי ועל המרכז הרפואי. אני חושב שהיישובים האלה יש להם הרבה מה להגיד, בתור קול יותר מכריע מאשר שאר בעלי זכות ההצבעה במליאה, מכיוון שזו ההשפעה הכי גדולה.

הכמות הזאת של האוכלוסייה, של ה-75 דיירים, הם רוצים שיהיו מעורים באוכלוסייה, זה יחס,

גב' דנה אדמון: 92, חנניה.

מר אמיר פלג: חנניה, מי אמר שהם יהיו מעורים באוכלוסייה? אומרים עכשיו שהם

לא היו מעורים.

מר ניר ים: חבריה, לא לא, הכוונה היא לא זאת.

גב' כבי שקולניק: יש להם מרפאה, היא אמרה, יש להם מרפאה.

מר ניר ים: שנייה, בדיוק כמו שהיה בעין השלושה, אני חושב ששם זה היה אפילו טיפה יותר מורכב. בעין השלושה הם חיו בתוך הקהילה, פה הם לא חיים בתוך הקהילה, פה הם חיים בתוך מה שהיה פעם בית הספר, יותאם לצרכים שלהם, נכון שהם מסתובבים חופשי, אבל הם מסתובבים חופשי במתחם שלהם,

מר חנניה אוקרט: מה זה, מוסד סגור?

מר ניר ים: לא מוסד סגור ברמה ש... תראה, זה מוסד מגודר. אנשים שלא אמורים להיכנס לשם לא נכנסים, אנשים שלא אמורים לצאת משם, לא יוצאים. כל השירותים ניתנים להם בפנים, עלינו, בגדול, זה יכול להשפיע רק מהכיוון של אותם אנשים שלנו, אנשי קהילת אשכול, שנותנים שירותים, או מסייעים, או תומכים בקהילה הזאת, זאת ההשפעה, לא הפוכה, אוקיי? אז זאת הכוונה, זה הרעיון. זה לא...

מר חנניה אוקרט: הם לא השתמשו בשירותים של האזור?

מר ניר ים: תראה, מאוד יכול להיות שהקניין, הזכיון של ארוחות הבוקר שלהם, מאוד יכול להיות שאת הקניות יעשה בסופר אשכול, יכול להיות. זאת הכוונה. יכול להיות שאת הדלק הם יתדלקו בפז אשכול, זה הרעיון. אולי הם יביאו את החצרן... הכול אין האוס...

גב' נעמי סלע: הם יקבלו שירותים גם מהמרפאה, הם יקבלו שירותים.

מר גדי ירקוני: אני רוצה רגע להתייחס.

גב' נעמי סלע: ... המרפאה בצוחר, המרפאה בעין הבשור, יתנו להם שירותים. שירותים בריאותיים הם יקבלו.

מר ניר ים: בואו נעשה סדר, זה בסדר...

גב' שרון קלדרון: אבל מה שנעמי אומרת זה לא מה שהם אומרים. נעמי אומרת שהם כן מקבלים שירותים מהמרפאות בצוחר ובעין הבשור?

גב' נעמי סלע: בוודאי, יש רופא שם, גם פסיכיאטר, גם רופא...

גב' שרון קלדרון: נכון להיום, המצב של מערכת הבריאות שלנו באשכול, היא לא במקום, זה הדבר היחיד שיכול להוות בעיה פה מבחינתי.

גב' כבי שקולניק: אבל יש להם מרפאה, היא אמרה שיש להם מרפאה.

גב' שרון קלדרון: אין מספיק כוח אדם, לתת...

גב' כבי שקולניק: היא אמרה שיש להם מרפאה לרפואה יועצת, אולי... אבל...

מר חנניה אוקרט: כבי, הדס עבדה שם,

גב' כבי שקולניק: אז מה? היא עבדה שם לפני עשרים שנה, היא אמרה פה. ישבה הגברת ואמרה.

מר ניר ים: חברים, תראו, עוד פעם, ישב פה אליאס, שנייה, דיבר. אמר יש

מרפאה, אמר יש אכות 24 שעות, אמר יש רופא משפחה, שמה שנקרא, מחובר למקום הזה, יש צוות טיפולי.

גב' רבקה בן ארי: בבאר שבע, כל מה שאתה אומר זה בבאר שבע.

מר ניר ים: לא, ... דקה, אני אתן לך, רבקה, רצית לדבר.

גב' רבקה בן ארי: אני קצת, בהתחלה חשבתי שזה מישהו אחר. אני קצת חושדת בכל הנושא הזה שפשוט זה שני שותפים פרטיים, שמשרד הרווחה תומך, מנחה, הוא הכיפה של המקום הזה.

עכשיו, אני הייתי בעין השלושה לא פעם ולא פעמיים, במעון עצמו, והמקום היה, הוא סיפר שהוא משפץ פה ומשפץ שם, ושיפץ כאן, השיפוץ היה על הפנים, באמת. המקום לא היה פורח, בלשון המעטה. לטעמי, הסיבה למעבר לפה, זה מפני שהעלויות בבאר שבע ל...

מר גדי ירקוני: לא נכון.

גב' רבקה בן ארי: לאנשים הפרטיים האלה, מאוד גבוהות. וזאת הסיבה שהם רוצים לעבור לכאן, כי ההוצאות נמוכות יותר. עכשיו, אם העובדה, אם היינו במצב שיש לנו מספר הצעות למכרז, והיינו יכולים לבחור, ובחרנו את זה, ניחא. קצת קשה לי לקחת את בית הספר, את יובלי הבשור, ולעשות מזה...

גב' מזל ערוסי: מוסד סגור.

גב' רבקה בן ארי: מוסד סגור,

גב' מזל ערוסי: זה מוסד סגור.

רויטל דג'אווי בן יעקב: ניר, אם אפשר להיכנס לרשימת הדוברים...

גב' רבקה בן ארי: במקום לקחת... אני חושבת שאנחנו צריכים לקחת את המקום הזה ולהחיות אותו, ומה שיקרה שמה, זה מוסד סגור של אנשים מיוחדים, שצריך לטפל בהם, וכל הכבוד למה שהם עושים. אני חושבת שבשעת חירום, אם יושבים פה עוד מאה איש או 200, זו אחריות של המועצה האזורית אשכול, אין מה לדבר. אין מה לדבר. ואני חושבת שזה גדול עלינו, והמקום הזה צריך להיות, צריכים לכוון אותו למשהו חי, לפעילויות של ילדים, לפעילויות של מבוגרים, כל מיני אחרים. אבל אני מאוד קשה לי עם להחליט על הדבר הזה.

מר ניר ים: כן, עופר?

מר עופר מימון: אני רוצה רגע, גילוי נאות. הילדים שלי התנדבו הרבה מאוד שנים ב...

גב' מזל ערוסי: עין השלושה.

מר עופר מימון: לא, בעלה נגב.

גב' רבקה בן ארי: גם שלי.

מר עופר מימון: וההשפעה החינוכית על הילדים הייתה מרחיקת לכת באופן החיובי.

גב' רבקה בן ארי: נכון.

מר עופר מימון: למרות ששמה,

גב' דנה אדמון: לא שומעים.

מר אמיר פלג: אין עוד מיקרופון?

מר עופר מימון: אני אחזור על מה שאמרתי, הילדים שלי התנדבו המון המון שנים בעלי נגב, וההשפעה החיובית על ההתפתחות שלהם כילדים לבוגרים, הייתה מאוד מאוד משמעותית, גם בהיבט החינוכי ההתפתחותי, ויש לזה חשיבות, בעיניים שלי, למרות שהילדים שלי כבר בוגרים, מאוד מאוד משמעותית, למרות שמסתכלים על זה בצורה הזאת שמתסכלים. יש לזה השלכות, אני לא פוסל את מה שאת אומרת, ואני היום, גילוי נאות, מתנדב בעמותת אתגרים, עם ילדים על הרצף, ועוד נכים, נכי צה"ל ועוד, בתחום הצלילה. ואנחנו עובדים איתם באופן מאוד מאוד ... ועכשיו אנחנו קיבלנו בקשה ממשרד החינוך לצרף את איל"ן ואת אופקים לטובת הנושא, אחרי מבחנים מאוד עמוקים, כי יש פה היבט בטיחותי...

רויטל דג'אווי בן יעקב: עופר, לא שומעים אותך, זה נשמע נורא חשוב.

גב' דנה אדמון: למה לא להעביר את המיקרופון?

מר עופר מימון: שמעתם? עד עלה נגב שמעתם? או שנמשיך.

מר עופר מימון: אני היום, גילוי נאות, מתנדב בעמותת אתגרים, בתחום הצלילה, אנחנו עובדים עם ילדים על הרצף, נכי צה"ל, נפגעי טראומה ועוד ועוד, תאונות דרכים, פגועים וכל מיני עיוורים. והקטע של הילדים על הרצף, כרגע יש לנו פניה בעידוד משרד החינוך, לעבוד עם כמה גופים בתחום, כי הנושא הזה עושה השפעות מרחיקות לכת, בפרט בחשיפה לאוכלוסיות ועבודה משותפת.

יש לזה היבט חינוכי מאוד מאוד משמעותי, גם לבוגרים, גם לאוכלוסיה הבוגרת וגם לילדים, וצריכים לשקול גם את הנושא הזה, כי התרומה של הקהילה, בין בהתנדבות, ובין אם לא בהתנדבות,

לעבוד עם קהילה כזאת, יש לזה ממש השפעות משמעותיות בחינוך הילדים.

מר ניר ים: רוויטל?

מר רבינו קובי: חבר'ה, אנחנו עושים מגבית, כל אחד שם חמישה שקלים, נקנה עוד מיקרופון.

מר גדי ירקוני: נראה אתכם, אל תאיים.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: אני שותפה חלקית לגישה של עופר, אני מאמינה שיש חשיבות מאוד גדולה, גם לאוכלוסיה המיוחדת בעצמה, וגם לאוכלוסיה מסביב, לשילוב באוכלוסיה ה... נקרא לזה רגילה, או בריאה.

אבל, יש לי כמה סייגים בהקשר לפרויקט הספציפי הזה. דווקא, אני חושבת שבאמת לא יהיה כמעט מגע עם האוכלוסייה המקומית, זאת אומרת, זה יהיה משהו מאוד מאוד סגור, מאוד פנימי. לא חושבת שחששות שקשורים לעניין הזה הם רלוונטיים, ודווקא בהקשר הזה, אני חושבת שצריך לכוון לפרויקטים במתחם, שדווקא כן יהיו מעורבים בקהילה, אבל בקצה השני של הספקטרום – זאת אומרת, להביא פרויקטים של מצוינות, של מעורבות חברתית, של...

גב' מזל ערוסי: נכון, בדיוק.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: דווקא שכן יהיו מעורבים בקהילה באופן אקטיבי.

מר גדי ירקוני: זה לא פוסל.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: השכלה גבוהה, שלוחות של אוניברסיטאות, לא יודעת מה, פקולטות לחקלאות, נוער לא יודעת מה... ביכורים אחד לא צלח, מאידך יש לנו פה שני מתחמים עכשיו, גם את

הלומי הקרב וגם את הפרויקט הזה, אם יש שניים, יכולים להיות גם שניים מסוגים אחרים, זה לא סותר, אני חושבת שצריך לכוון באופן יזום לפרויקט כזה, זאת דעתי.

מר גדי ירקוני: רביבו, רביבו,

מר ניר ים: נצל את ההזדמנות שהמיקרופון אצלך,

מר רביבו קובי: אז חמישה שקלים לניר בסוף, לא לשכוח. אני רק רוצה לשאול על ההפצה של הקול קורא. ונראה לי מאוד מאוד מוזר שיש מבנה, בנוי, שמגיע רק משהו אחד. עכשיו, יכול להיות שההפצה נעשתה בצורה מושלמת, ובאמת אין מה לבדוק, אבל זה נראה לי מאוד מוזר שאין אף איזושהו גורם, אפילו משהו עסקי אפילו, אתה יודע, ברמה הזאתי,

מר גדי ירקוני: אנחנו דרשנו כסף.

מר רביבו קובי: אין בעיה, בסדר. תאמין לי שיותר זול פה, מאשר להשכיר במרכז...

מר גדי ירקוני: אנחנו עשר שנים מנסים, סליחה.

גב' כבי שקולניק: זהו, אני רוצה להגיד, הבשור עמד 10 שנים. וזה לא שהמועצה ישבה וקיפלה רגליים, כל הזמן חיפשנו פרויקטים, כל הזמן.

מר רביבו קובי: אני לא חושב שזה נכון.

גב' כבי שקולניק: אתה לא חושב שזה נכון,

מר רביבו קובי: אני הייתי פה,

גב' כבי שקולניק: אז תלמד את הנושא.

מר רביבו קובי: שנייה, אני הייתי פה,

גב' כבי שקולניק: כל הזמן חיפשו פרויקטים ולא מצאו.

מר רביבו קובי: אני הייתי פה ב... כשהקימו, כדי שתהיה איזושהי חשיבה, לחשוב מה עושים.

גב' כבי שקולניק: ואתה יודע למה לא מצאו?

מר רביבו קובי: למה לא מצאו?

גב' כבי שקולניק: כי חיפשו פרויקטים שיכניסו כסף למועצה, ולא פרויקטים שיעלו כסף למועצה. בסופו של דבר, כשבא מאיר יפרח ואכלס את הבשור, כל הפרויקטים שם, או רובם לפחות, לא מכניסים כסף למועצה, אלא עלו כסף למועצה.

מר רביבו קובי: בסדר, ואנחנו מחפשים פרויקט שיוסיף חיים למועצה, זה לא יהיה איזושהו מקום כזה חשוך, שאף אחד לא...

גב' כבי שקולניק: למה שהוא יהיה חשוך?

מר איתן אהרון: כבי, צריך ערך מוסף.

גב' כבי שקולניק: אבל ערך מוסף, עשר שנים חיפשנו ולא מצאנו.

מר רבינו קובי: אי אפשר, הצעה אחת, זה נראה לי מאוד מאוד מוזר. אני אומר, כאילו, אפשר, יש המון המון עמותות חינוך, עמותות מצוינות, לא יודע, חינוך על גלגלים, יש המון המון... ונראה לי מוזר מאוד. אני אשמח לשמוע איך נעשה הקול קורא.

מר דודי אלון: צריך גם לזכור שיש למבנה הזה, כבי, רגע, רק משפט אחד. צריך לזכור שהמבנה הזה, יש לו שימושים מוגבלים. זה לא שמחר בבוקר יכולה לבוא חברה פרטית, כמו שאתה אומר, ולעשות מזה לונה פארק, כי הוא יהיה שטח גדול ומתקנים. בסוף, יש גם סייגים סטטוטוריים, שבהם מנעד לא מאוד רחב, וצריך להיות קשור לעולם החינוך בצורה כזאת או אחרת, וצריך ללכת פה גם בצד הקהילתי, גם בצד הסטטוטורי חינוכי, גם בצד העסקי והתעסוקתי, וכמובן הקהילתי. וכן, אני כן רואה גינה קהילתית שיושבת שם, איפה ש... ועובדים שם כולם יחד, מייצרים...

גב' מזל ערוסי: בוא נעשה קודם כל עם מי שיש, לא עם מי שיבוא.

מר גדי ירקוני: לא, לא, תנו לו לדבר.

גב' מזל ערוסי: למה אין לך היום עם מי לעשות גינה קהילתית?

גב' כבי שקולניק: אני רוצה לבקש את זכות הדיבור,

מר דודי אלון: לא, סתם דוגמא.

גב' מזל ערוסי: עם מושבים, בחייד.

גב' כבי שקולניק: אני רוצה לבקש את זכות הדיבור כתושבת מועצה. אמנם לא חברת

מליאה, אני בתפקיד פה, אבל אני תושבת מועצה. אבל אני רוצה להגיד, אולי, אל תיפגעו ממני, אבל אני יושבת ושומעת את הדיון פה ומתביישת. מתביישת. אנחנו, פנו אלינו לקבל פה אוכלוסיה של בעלי צרכים מיוחדים. זה מזכיר לי את הסיפור, היום כולם מדברים על עלה נגב במן גאווה כזאת, אבל פעם הוא גם עבר דרכנו, ולא קיבלו אותו. אני לא יודעת אם לא קיבלו, אם לא הייתה הסיבה, אבל זה עבר דרכנו. היום זה שיא הפאר עלה נגב, וזה לאוכלוסיה מוחלשת.

גב' מזל ערוסי: זה לא בליבה של האוכלוסייה,

גב' כבי שקולניק: רגע, אל תפריעו לי, תגידו אחר כך מה שאתם רוצים.

דובר: מה זה קשור לבושה?

גב' כבי שקולניק: זכותי להשתמש בדיון הזה. אני חושבת שזה רק לזכות של המועצה האזורית אשכול, שהיא מקבלת אוכלוסיה של בעלי צרכים מיוחדים, שהיא נותנת לה בית, שהיא נותנת להם אפשרות לחיות פה בכבוד וב... לא יודעת, בשמחה ובחדווה, ושמענו את זה מהדוברים שדיברו פה, ואני חושבת שצריך, אין מקום להתנגדות לעניין הזה, זה מה שאני חושבת.

מר חנניה אווקרט: עשרה אני מוכן.

מר השי רובין: אם היו עשרה – עשרים תושבים,

מר חנניה אווקרט: לא עשרים,

מר השי רובין: עשרה בשכונה שלנו, הייתי מצביע בעד. לא 90.

מר ניר ים: תקשיבו, תראו,

מר השי רובין: עשרה אצלי. אחד יש, אחד.

גב' כבי שקולניק: יש הרבה יותר, הם פשוט לא פה.

מר ניר ים: אנחנו מבטיחים לתת רשות דיבור לכל מי שירצה. נתפרץ, נפריע, לא נתקדם, וגם לא נשמע ולא ישמעו אותנו. גדי?

מר גדי ירקוני: אני מתנצל שאני ממשיך את הקו של כבי, אבל אני הייתי בטוח שיגיע דבר כזה פה למליאה, וכולם יגידו כל הכבוד למועצה האזורית אשכול. אני חושב שלהביא אנשים כאלה, שיש להם מוגבלויות, ולבוא ולהגיד להם בואו תחיו בתוכנו, יחד איתנו, אתם אמנם לא בתוך הקהילה ממש, אנחנו נותנים לכם בית, אנחנו נותנים לכם מקום שהוא הכי ראוי ודואגים, אני מקווה, לא מה שאמרת, שהולכים באמת להשקיע פה 5 מיליון ש, כמו שצריך, ולבנות להם פה גן עדן. ומצד שני,

גב' מזל ערוסי: תזכרי את המילה הזאת.

גב' רבקה בן ארי: חבר'ה, זו לא אוכלוסיה שאנחנו מביאים מהרחוב.

מר גדי ירקוני: לא קשור, רגע,

גב' מזל ערוסי: הם לא מסכנים.

מר גדי ירקוני: אני... לא קשור למסכנים, זה אנשים שיש להם מוגבלויות,

גב' מזל ערוסי: אוקיי, בסדר, ויש להם איפה להיות.

מר גדי ירקוני: ואני חושב שאני, כמו שאמרת, גאה בזה שהילדים שלנו יבואו מבית הספר, ויתחברו אליהם, ויהיו איתם קצת.

גב' נעמי סלע: זה לא יקרה!

מר גדי ירקוני: חבר'ה,

גב' מזל ערוסי: זה לא יקרה, תשמע ממי שעבדה שם.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, הם היו בגילים אחרים.

גב' דנה אדמון: מה קרה לכם?

גב' נעמי סלע: לא, לא נותנים לי, כי אני כאילו לא... כבי היה לה קצת קשה לקבל את זה.

מר אמיר פלג: תבקשי, יתנו לך.

גב' כבי שקולניק: לא נתנו לך לדבר?

גב' דנה אדמון: אין כסף!

גב' כבי שקולניק: מה הקשר לכסף בכלל? זה כסף?

גב' דנה אדמון: לא דיברתי אלייך, דיברתי על המיקרופון.

גב' נעמי סלע: אני אדבר אחרי.

מר גדי ירקוני: אני מדבר.

גב' נעמי סלע: אני אמרתי, אני אדבר אחרי. ואנחנו ניסינו למלא את המקום הזה עשר שנים, ואין קופצים לכל יום מישהו אחר שרוצה את המקום הזה, וסוף כל סוף הצלחנו לעשות ווין ווין.

מר חנניה אווקרט: מה עשר שנים?

מר איתן אהרון: יובלי הבשור שנתיים לא שם, שנתיים.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, יש לנו גם ליד את הבשור, שכחתם פתאום?

גב' מזל ערוסי: זה עשר שנים פנוי? מאיפה לקחת עשר שנים?

גב' כבי שקולניק: הבשור. יותר מעשר שנים.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, עזבו רגע, וזה יכול להגיע גם לעשרים, וכל יום שזה עומד ריק, זה עולה הרבה כסף. צריכים לשמור על המקום הזה. וגם את כל הפעילויות היום שעשינו בבשור, אין שם כמעט פעילות אחת שמביאה כסף למועצה, אלא מוציאות כסף. חלק זה תרבות שלנו, וזה בסדר גמור.

גב' מזל ערוסי: זה חלק מהשירותים.

- מר גדי ירקוני:** לא, אנחנו לא מוצאים, חבר'ה,
- מר חנניה אווקרט:** ה... של השוטרים, לא מביא כסף?
- מר גדי ירקוני:** חבר'ה, השוטרים יביא כסף.
- מר חנניה אווקרט:** יביא, הוא יביא כסף.
- מר גדי ירקוני:** בינתיים הוא מוציא כסף, ואתה לא יודע. עשו שם הסכם שרק מוציא כסף.
- גב' נעמי סלע:** מי עשה את ההסכם?
- מר גדי ירקוני:** מה זה משנה מי עשה את ההסכם?
- מר אמיר פלג:** מה זה משנה?
- גב' דנה אדמון:** זה לא מי עשה, זה המועצה עשתה, מה זה מי עשה?
- גב' כבי שקולניק:** למה אתם מתנגדים? תסבירו לי למה אתם מתנגדים.
- גב' דנה אדמון:** אף אחד לא מתנגד.
- מר חנניה אווקרט:** אי אפשר לשאול שאלות? מה יש לך?

גב' כבי שקולניק: לשאול שאלות כן, אבל למה להתנגד?

מר דודי אלון: הדיון לגיטימי, זה בסדר גמור להביע דעות. כבי, כל אחד יגיד מה שהוא רוצה, זה לגיטימי.

גב' מזל ערוסי: אנחנו לא מתביישים, גברת כבי, באמת לא מתביישים.

גב' כבי שקולניק: בסדר.

גב' מזל ערוסי: כי אנחנו גם חושבים חיובי וחינוכי על הרבה דברים אחרים. אני חושבת על אזור צוחר,

מר גדי ירקוני: אבל רשות הדיבור אצלי!

גב' מזל ערוסי: בסדר, אז מה? אבל לקרוא לנו תתביישו, זו צורה?

מר גדי ירקוני: אבל יכולת להסביר...

גב' מזל ערוסי: אתה לא נתת, ישר אמרת – אני רוצה להמשיך את דבריה.

מר חנניה אווקרט: עם כל הכבוד, עניי עירך קודמים.

מר גדי ירקוני: אני, לא מפריע להם שאני שם, אלא להיפך.

גב' מזל ערוסי: שאלת אותם?

גב' דנה אדמון: מה זאת אומרת? רק עניי עירו.

מר דודי אלון: אבל הם לא באו.

מר גדי ירקוני: עניי עירי, זה אלה שאני חושב ימכרו שם אוכל, עניי עירי, זה אלה שאולי את הבריכה של צוחר, אני מקווה, הם ישתמשו בה וזה ייתן לנו כסף להחזיק שם את הבריכה, בימים שהם ילכו לשם, ואני מקווה שגם חוגים, סליחה, יוכלו לעשות האנשים שלנו ומקומות עבודה, ואני חושב שאני אהיה מאוד גאה, גם בתור תושב, לא בתור ראש מועצה, שיש לי מקום כזה באשכול, שהוא פה והם החליטו, כמו שאמרתי, הקברניטים שלהם, שזה הכי מתאים להם פה. וכן, מצד שני, אני גם מכניס גם כסף. אפשר לזלזל, אבל זה חצי מיליון ש"ח בשנה, חצי מיליון ש"ח בשנה,

גב' מזל ערוסי: שמעת שזה אנשים פרטיים, ואם לא יהיה להם, אז אתה תשלם להם.

מר גדי ירקוני: חבריה,

מר דודי אלון: זה פר קפיטה ממשרד הרווחה.

מר גדי ירקוני: חבריה, דבר ראשון תמיד, חבריה, תמיד אפשר להגיד לא יהיה כסף, לא שאני...

(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: אני חושב לסיכום, אני באמת מתפלא, אבל מותר לי להתפלא,

גב' מזל ערוסי: אתה יכול להתפלא, אבל לא להגיד לנו תתביישו לכם, אנחנו לא ילדים בחצר.

מר גדי ירקוני: מה היא רוצה ממני?

דובר: הוא לא אמר את זה.

גב' מזל ערוסי: אני יודעת שגדי לא אמר את זה.

מר גדי ירקוני: אז מה את רוצה ממני?

גב' מזל ערוסי: אני עונה לכבי.

גב' כבי שקולניק: אני אמרתי את זה, וזכותי להגיד את זה.

גב' מזל ערוסי: זכותך.

גב' כבי שקולניק: אני ככה חושבת.

גב' מזל ערוסי: אז אנחנו לא מתביישים.

גב' כבי שקולניק: לא צריך.

גב' מזל ערוסי: זו לא פעם ראשונה שאת מטיפה לנו בצורה כזאת.

גב' כבי שקולניק: אני מטיפה לכם, אוקיי, בסדר, בסדר.

מר גדי ירקוני: אני חושב שאני כן הייתי רוצה לראות אותם פה, אני מקווה שגם רוב

המליאה תרצה. תדעו שכבר אנחנו מסובכים, שהמכרז יצא,

- גב' נעמי סלע:** זה הסוד, זה הפינאלה.
- מר רביבו קובי:** פה קבור הכלב.
- גב' נעמי סלע:** כבר אישרת את זה.
- מר גדי ירקוני:** חבר'ה, אתם אישרתם את זה...
- גב' מזל ערוסי:** זאת ההתנהלות.
- מר דודי אלון:** לא, זה לא נכון להגיד את זה, כי היה הליך מסודר מאוד, על בסיס כל חוות הדעת.
- מר גדי ירקוני:** אמרנו על מה אנחנו הולכים להוציא את המכרז,
- מר דודי אלון:** זה לא בסדר להגיד את זה.
- מר גדי ירקוני:** אמרנו גם איזה אנשים הולכים, שביקשו מאיתנו את המקום הזה. אנחנו, אבל לפני שיוצאים למכרז, לא יודעים מי מגיע.
- גב' דנה אדמון:** איזה אנשים?
- מר דודי אלון:** איזה סגנון.
- מר גדי ירקוני:** מה?

מר דודי אלון: לא, היא שאלה דנה איזה אנשים.

מר איתן אהרון: ברגע שיש רק הצעה אחת, גדי, אז צריך לשקול את זה שוב.

מר גדי ירקוני: אבל אני טוען,

גב' דנה אדמון: המכרז סגור?

מר רביבו קובי: זה כבר סגור? אם זה סגור אז למה הדיון? לא הבנתי.

מר איתן אהרון: מה זה סגור? אין דבר כזה סגור. למה יכולים לסגור על הראש שלך לעשרים שנה?

מר גדי ירקוני: חבריה, אני מקווה שגם אם זה סגור וגם אם זה לא סגור, כל דבר אם אפשר, חוקית, לבטל והמליאה תחליט לבטל, אנחנו נעשה מה שהמליאה תגיד. אני מקווה שבסוף המליאה תאשר את הפרויקט הזה, אני חושב שהוא פרויקט חשוב לאשכול.

גב' נעמי סלע: אני יכולה לומר כמה דברים?

מר ניר ים: כן, בבקשה.

גב' נעמי סלע: אני אגיד כמה דברים כחברת מליאה, ואז אני אגיד את ההיכרות האישית שלי עם המקום.

קודם כל, אני אגיד משהו לגבי ההתנהלות. זאת אומרת, לפי מה שאני מבינה, מכרז כבר היה, הכול כבר אושר, וכרגע זה מובא לידיעת המליאה ולא לאישורה.

מר גדי ירקוני: לא נכון. בואו נעשה סדר, מכרזים,

גב' נעמי סלע: מכרז כבר בוצע.

מר גדי ירקוני: מכרז בוצע.

גב' נעמי סלע: אושר.

מר גדי ירקוני: אנחנו לפני המכרז הבאנו את זה הנה, אמרנו שהולכים לצאת למכרז,

גב' נעמי סלע: לא הייתי, אז תקנו אותי חברים אם היה דבר כזה.

מר גדי ירקוני: רגע, רגע, תני לי. את שאלת, אני לא אפריע לך, מבטיח. אני לא נהניתי כשהפריעו לי.

הבאנו, לפני זה, את המכרז. אמרנו מה הכיוונים של המכרז, אמרנו באיזה אזור הוא הולך להיות, וחברי המליאה אישרו לנו לצאת למכרז, ואפילו ביקשו, אנחנו לא יודעים כשאנחנו יוצאים למכרז, כמה אנשים באמת יגישו את המכרז. ואז ביקשתם ששני חברי מליאה יצטרפו לצוות שאני לא הייתי בו, לצוות שבדק אחרי זה את המכרז.

כאן זה עומד היום, שזה התהליך. ואחרי שהצוות גמר את התהליך, חשבנו שזה מספיק נכון להביא לידיעה, כמו שהבאנו כל מיני דברים שאנחנו מסיימים, להביא לידיעה, ושהמליאה תדע מה הולך להיות שם. את שואלת אותי אם ציפינו,

מר חנניה אווקרט: זה לא להחלטה? לא להחלטת המליאה?

מר גדי ירקוני: רגע, אני אגיד. אם ציפיתי,

מר חנניה אוקרט: אז בשביל מה אנחנו דנים?

מר גדי ירקוני: רגע, תן לגמור משפט. אני לא ציפיתי שהמליאה עכשיו תהיה התנגדות. אבל אם למליאה תהיה התנגדות, והיא תגיד לי – ראש המועצה וסגנו, לכו תראו איך אתם פוטרים אותנו מהמכרז הזה, אני אמרתי, אני עושה כל דבר שהמליאה תורה לי לעשות, או ללכת הביתה. אין לי זכות לא לעשות מה שהמליאה אומרת לי.

גב' נעמי סלע: אוקיי. אז לפי מה שאני מבינה, היה מכרז באופן כללי, לא הובא לידי המליאה,

מר גדי ירקוני: לא, לא. אמרנו ספציפית,

גב' נעמי סלע: היה ספציפית מעון השלושה?

מר גדי ירקוני: לא, לא.

מר דודי אלון: לא, למה אתם מסבכים את הדברים?

גב' דנה אדמון: כי זה לא ברור.

גב' נעמי סלע: כי היה מכרז, לפי מה שאני מבינה, היה באופן כללי מכרז, על המקום, על יובלי הבשור, בלי שנדע מי הבן אדם שיזכה בו.

מר דודי אלון: נכון, עם קטגוריות שעומדות,

גב' נעמי סלע: הגיע אדם אחד, אבל זה לא הובא.

מר גדי ירקוני: רגע, רגע, תקשיבי לסוף שלו, עם קטגוריות.

מר דודי אלון: הגיע נייר עמדה, של אותה מנהלת מתחם הבשור, בכלל נכסים שאמר – אנחנו מחפשים גם שיהיה לנו ערך כלכלי, ערך תעסוקתי, ערך קהילתי, ושיהיה ערך סטטוטורי, שנוכל לעמוד במה שמותר לעשות במקום הזה, אוקיי? הבאנו את הנייר הזה לפה, אמרתם – צאו לדרך.

גב' נעמי סלע: זה מה שאמרנו, נכון, יפה.

מר דודי אלון: יצאנו למכרז פומבי. גם כתבנו בנייר, שחלק פנו אלינו, חלק אנחנו נפנה החוצה, חלק זה יהיה במכרז פומבי, ניסינו לייצר כל מיני. אבל בסוף, אתה בא ליועץ המשפטי הוא אומר לך – אדוני היקר, כל חוזה, או כל דבר כמו עם 'עמותת לא מפקירים פצועים בשטח', מעל תקופה מסוימת, צריך לעבור הליך מכרז מסודר. הבאנו שמאי שהיה שם בשטח ועשה אומדנים. בעצם, אתה לא יכול לצאת למכרז...

גב' נעמי סלע: אנחנו לא... אין לנו שום בעיה עם העניין של איך אתם באתם ובניתם את הסטאטוס, את הקריטריונים ל-. ישנה בעיה לדעתי, כולם כאן לדעתי תמימי דעים, שהאדם שהגיע למכרז, ברגע שהיה מכרז אחד, נושא אחד, זה לא הובא למועצה.

מר גדי ירקוני: נעמי, אני לא רוצה להפריע לך,

גב' כבי שקולניק: ממתי מוכרזים מובאים למועצה?

מר גדי ירקוני: אבל תני לי להוריד את זה מסדר היום. עזבי אם זו הצעה אחת. יש

הצעה אחת היום, שעברה את הבדיקה המכרזים.

גב' נעמי סלע: ואושרה.

מר גדי ירקוני: ואושרה.

גב' נעמי סלע: אז כן אישרתם.

מר גדי ירקוני: רגע חבר'ה, ואושרה. אם היום אני אומר לכם, תקשיבו מה אני אומר – אם היום יבואו חברי המליאה ויגידו לי – גדי – תבטל את המכרז הזה, וחוקית תהיה לי אפשרות לבטל אותו עם עורך הדין, אני אעשה מה שהמליאה תגיד לי. אני מקווה שלא, אבל מה שהיא תגיד לי בסופו של דבר, עזבו עכשיו אם כבר כן או כבר לא.

גב' דנה אדמון: כן, אבל עכשיו נכנס שיקול חדש, כי אנחנו מפרים מכרז, אני לא יודעת מה המשמעות של זה.

מר גדי ירקוני: עזבי רגע, נגיד שאפשר.

גב' נעמי סלע: זה אחר כך, זה כבר...

מר גדי ירקוני: בדיוק.

גב' נעמי סלע: עכשיו לעניין,

גב' דנה אדמון: ואני משלמת.

דובר: על מה תשלמי?

גב' דנה אדמון: לא יודעת, על הפרה.

גב' נעמי סלע: אני אסביר לך אחרי, לא, אין בעיה. עכשיו, מההיכרות שלי מלפני 17 שנים עם המקום.

גב' דנה אדמון: זה לא נעים מהאנשים, את האמת.

גב' נעמי סלע: כשהקמנו אותו, אז קודם כל, האוכלוסייה שם, היא לא אוכלוסיה שמסוגלת להתערות עם האוכלוסייה הכללית פה. הילדים, נערים, מבוגרים שנמצאים שם, זה אנשים עם פיגור קל, מעטים. הרוב הוא בינוני – נמוך. כשאני אומרת בינוני נמוך, זה אומר שחלקם מתקשרים פחות עם הסביבה, חלקם יש להם מוגבלות גופנית, לא רק שכלית, והם פשוט לא תהיה שום אינטראקציה עם התושבים כאן. זה אחד.

אם מישהו חשב שתהיה אינטראקציה אז לא תהיה. הם גם אמורים להיות במתחם סגור, ויש מגבלות, כי זה משרד הרווחה, יש מגבלות מאוד קשות, שאסור להם בכלל להיות מחוץ למקום. אז המקום הוא חייב להיות מגודר, סגור, זה תנאים שהם מחויבים, הם לא יכולים לצאת ולהיכנס. הם יכולים לצאת בקבוצות, עם מלווה, כשזה רק למטרות מסוימות. זה אחד.

עניין הבריאות, כבי, יש רופא שהוא רופא משפחה, יש פסיכיאטר, אבל הם לא נמצאים שם כל יום. זאת אומרת, יש שירות טלפוני, יש שם אחות, אני לא יודעת אם עכשיו יש יותר, יש אחות שם, אבל השירותים ניתנים, אם צריך משהו עכשיו, זה למרפאה הקרובה. כאילו, גם בבאר שבע, אם הם צריכים משהו, אז הם מגיעים למרפאה הקרובה שם.

יש להם שירות טלפוני אומרים להם – קחו אותם לבית חולים, קחו אותם למרפאה, אבל זה בעיקר השירות של הרופא, או של הפסיכיאטר.

גב' כבי שקולניק: האישה שישבה פה אמרה שיש שם אחות 24/7.

גב' נעמי סלע: נכון, את לא מקשיבה, כבי, למה שאני אומרת.

גב' כבי שקולניק: אני מקשיבה לכל מילה, אחרת למה אני מגיבה?

גב' נעמי סלע: אני מדברת לעניין רופא המשפחה והפסיכיאטר.

גב' כבי שקולניק: אם לא הייתי מקשיבה, לא הייתי מגיבה.

גב' נעמי סלע: את לא מקשיבה לי, אם תקשיבי לי תשמעי את כל מה שאני עונה,

ותדעי את הפרטים קצת יותר. אני גם דיברתי איתם, אז לא הרבה השתנה מאז. יש אחות שם, לדעתי היום זה גם 24/7, הן צוות של שלוש אחיות. אבל אם צריך איזשהו שירות שצריך עכשיו רופא, אז הם מקבלים את השירות מהמקום. זה לעניין הבריאותי.

עכשיו, יש מצב שהם יקבלו כאן שירותים, אם הם יחליטו להוציא את הכביסה החוצה, או את שירותי ההסעדה, זה באמת משהו שצריך להיות בשירות שהם יקבלו כאן. אבל תשאל אותי אם הם יקבלו עובדים? העובדים שלהם פשוט עוברים איתם, העובדים הבודדים, אולי, שלא ירצו לעבוד, זה בטח המטפלים, או עובדי המשק, שזה משהו שאולי כן ייתן פה שירות תעסוקה, אני לא יודעת עד כמה, שוב, כי זה שצוות במגיע יחד איתם.

העניין של הבריכה של צוחר, זו סוגיה שצריך לפתור אותה, גם לא בתחום הזה.

מר גדי ירקוני: סתם אמרתי, אל תתפסו אותי ב...

גב' נעמי סלע: זה לא יקרה, כי גם הם צריכים, יש להם, למשרד הרווחה יש

קריטריונים מאוד קשים לזה, זה לא יקרה.

מר חנניה אוקרט: לא, גם עין השלושה לא נכנסו.

גב' נעמי סלע: זה אסור, משרד הרווחה לא מאשר את זה, זה צריך להיות קריטריונים אחרים.

מר גדי ירקוני: טעות שלי, אולם ספורט.

גב' נעמי סלע: עוד משהו, משהו שקצת לי מפריע, זה שגם חנניה דיבר על זה, גם מזל, שזה לא מובא לידי התושבים. זאת אומרת, התדמית ואיך שזה החוצה, גם בזמנו לעין השלושה היו קשיים מאוד גדולים עם זה, יסכים איתי ראובן. אני זוכרת אני, כמי שהקמתי שם את המקום, היה ממש קושי, התושבים כל הזמן התלוננו, היו קשיים עם ההנהלה של הקיבוץ. שפשוט לא רצו, חלקם לא רצו אותם, חלקם רצו אותם, זה לא פשוט, זה ממשקים מאוד עדינים, ואני לא יודעת אם התושבים פה, שלנו, יסכימו לדבר הזה, ואני לא זוכרת שזה פייר להנחית פרויקט כזה גדול על התושבים בלי להגיד להם.
אני לא מתכוונת להצביע על זה, כי אני קצת יש לי, אני מכירה אותם אישית.

מר אמיר פלג: נעמי, זה שונה מהלומי קרב? בהלומי קרב כן עדכנו את התושבים?

גב' נעמי סלע: אני לא יודעת.

מר גדי ירקוני: לא.

גב' נעמי סלע: כי אני מכירה את העמותה הזאת,

גב' כבי שקולניק: זה שונה מהגילדה? בגילדה כן עדכנו את התושבים?

גב' נעמי סלע: אבל הגילדה זה לא...

- גב' דנה אדמון:** כן, עדכנו את התושבים בגילדה.
- גב' כבי שקולניק:** בואו...
- מר דודי אלון:** עמותת 'לא מפקירים', זו דווקא דוגמא מצוינת להשוואה, זה עבר פה...
- דוברת:** הגילדה זה תושבי האזור שעובדים באזור, זה לא בר השוואה.
- גב' כבי שקולניק:** שום דבר לא בר השוואה.
- מר גדי ירקוני:** כן? עוד?
- גב' כבי שקולניק:** האמת שלי לא אכפת, בכלל אין לי אינטרס.
- גב' יהודית מימון:** אני אתחיל.
- גב' נעמי סלע:** רק דבר אחד ששכחתי לומר, שזה הוכיח, אם אנחנו מאשרים את זה, זה עשרים שנה קדימה, וזו אחריות של אנשים שגם היו כאן אחרינו, אז קחו את זה בחשבון.
- מר גדי ירקוני:** כמו כל דבר.
- גב' יהודית מימון:** הרבה דברים זה אחריות אחרינו. טוב, אז אני קודם כל חושבת שהמסר שלנו לא לגמרי הועבר כשורה. אני לא חושבת שלמישהו מהנוכחים כאן יש איזושהי בעיה עם משהו ערכי, ובטח ובטח לא עם אוכלוסייה מיוחדת. ולראייה, זה הנושא של לא מפקירים

פצועים, והשאיפה שלנו לשלב את החינוך המיוחד שלנו בחינוך הרגיל, אני לא חושבת שמכאן נובעת הבעיה.

אבל אני כן חושבת ששירות שניתן, ולא משרת בעיקר את המועצה, בטח כשיש אדם אחד בתוך המסגרת הזאת, מטעם המועצה, לי זה נראה קצת בעייתי.

מר גדי ירקוני: בלא מפקירים, סליחה שאני מפריע לכם, אני רוצה שפשוט תתני את הדוגמא, לא מפקירים פצועים הם גם לא תושבי האזור.

גב' שרון קלדרון: יש שם לא מעט, חבר'ה.

מר גדי ירקוני: לא, אי אפשר לדעת. בואו,

גב' שרון קלדרון: יש שם לא מעט משלנו.

מר גדי ירקוני: אי אפשר לדעת.

גב' יהודית מימון: אני לא בקיאה, ולכן אני לא אומרת,

גב' שרון קלדרון: אני אומרת לך שכן.

גב' יהודית מימון: אני חושבת שאנחנו צריכים לנסות לפרסם את המקום הזה שוב, ובאמת לא להתבסס על דבר אחד שסוף סוף, כאילו, התקבל ואז לקפוץ עליו. ועוד דבר מאוד מאוד חשוב, זה הנציגים שהיו כאן, אני לא יודעת לכמה זמן הם מחויבים להפעיל את המקום הזה, צריך לזכור את זה, וזה סופר חשוב. כי זה מסוג הדברים, האנשים שישבו כאן, לכמה זמן הם מחויבים? כמה זמן הם נבחרו על ידי...

מר גדי ירקוני: זה עסק פרטי שלהם.

מר דודי אלון: החוזה הוא גב לגב מול משרד הרווחה, זאת אומרת, אם להם אין אישור ואין תקצוב של הרווחה, לא יהיו דיירים.

גב' יהודית מימון: אני יודעת, אבל אתם מבינים שחברה כזאת, היא לא פוראבר,

מר גדי ירקוני: למה? העמותה הרבה מאוד שנים.

מר דודי אלון: היא כבר עשרים שנה עושה את זה, מבחינה כלכלית יש להם איתנו, ויש להם את החוזה מול משרד הרווחה.

גב' יהודית מימון: אוקיי, אז זה מסוג הדברים שצריך לבדוק, כי חברות כאלה שמנהלות כאלה מקומות, עשויות, עלולות להשתנות במהלך השנים, וגם על זה צריך לתת את הדעת.

מר דודי אלון: בגדול, ברגע ש...

גב' נעמי סלע: לא, במקרה הזה זה לא נכון, יש להם היתכנות כלכלית מצוינת, הם מקבלים לא מעט כספים ממשרד הרווחה.

מר דודי אלון: יש להם פר קפיטה על כל דייר, על כל חוסה. ואם, לצורך העניין, על כל סיבה שהיא, התקצוב שלהם יגמר, הם ימצאו את עצמם בחוץ.

גב' יהודית מימון: אוקיי.

מר דודי אלון: אחרי שההשקעות נשארות אצלך, ויכולות לשמש לדברים נוספים

אחרים רלוונטיים.

גב' יהודית מימון: אוקיי, אני אומרת שאם החוזה שלנו לעשרים שנה, לאו דווקא נראה את אותה חברה שמנהלת היום, בעוד עשרים שנה. זה מה שאני רוצה לומר, שזה מסוג הדברים שצריך לתת עליהם את הדעת.

מר ניר ים: טוב. חברים נוספים?

גב' נעמי סלע: יש הצבעה או אין הצבעה?

גב' דנה אדמון: על מה תצביעי? לא הובאה פה החלטה.

מר גדי ירקוני: אם תגידו לנו לבטל את המכרז...

מר דודי אלון: אני חייב להגיד משהו, שנייה. אני גם חושב שאנחנו כן צריכים לקדם את הפרויקט הזה. בסוף המליאה היא הריבון, זה באמת...

מר חנניה אוקרט: מאיזה טעמים? מאיזה טעמים אתה מקדם את הפרויקט?

מר דודי אלון: מכל הטעמים שמנינו, לא נחזור על זה עכשיו.

מר חנניה אוקרט: מה שאתה...

מר דודי אלון: אמרתי מקודם, דיברתי, גם כלכלית, גם תעסוקתית, גם קהילתית וגם סטטוטורית של המבנה. אמרתי את כל הדברים למה אני חושב שזה כדאי. בכל מקרה, זה ברור... צריך לבדוק את זה, אבל אני חושב שכן שמנו שם סייג שהכול כפוף להחלטות מליאה, אבל

זה היה לפני היציאה למכרז, אז יש פה סוגיה משפטית, תיבדק. זהו.

מר ניר ים: טוב חברים, נעבור להצבעה שבמהות שלה, זה אם אנחנו, חברי המליאה, מעוניינים שהפרויקט...

מר אמיר פלג: איתן, בצוות שלכם זה עלה הדברים האלה?

מר איתן אהרון: אני בשיחה שקיימנו עם דודי ועם הרווחה ותמיר, שלא נמצא פה היום, אני העליתי בעיקר את העניין שלא יתכן שאנחנו על סמך הצעה אחת נסגור עסקה, בעצם, שאני לא יודע אם היא טובה או רעה, באמת לא יודע, למשך עשרים, ואז דובר על 25 שנה בכלל. אז גם עכשיו אני חושב את זה, על סמך הצעה אחת שהתקבלה, לא צריך לאשר את הדבר הזה. לפי דעתי.

מר גדי ירקוני: חבר'ה אני רוצה רק להגיד, שיהיה פה ברור למליאה, צורת הבדיקה, אנחנו בדקנו את זה עם כל המנהלים שלנו, גם עם אגף הרווחה, גם עם החוסן, וכולם היו בעד שהפרויקט הזה יגיע לאשכול. זה לא שאנחנו אמרנו – לא חשוב, בואו לא נבדוק את זה. בדקנו אותו לעומק, ואנשי, הם פשוט לא חשבו שיהיה פה קושי בנושא הזה, לפי דעתי, בגלל זה הם גם לא הגיעו, אבל כל אנשי ההנהלה הפעילה, אני לא רוצה להגיד כל, מפני שאולי יש מישהו שאני לא זוכר, אבל לפי דעתי כולם,

מר דודי אלון: מיכל, ניר, כבי, ליאורה ואנוכי.

מר גדי ירקוני: ומירב, היו גם בעד הפרויקט, מכל הבדיקות של הנושאים של הרווחה, ושל הטיפול ושל החוסן.

מר דודי אלון: הנדסה גם.

מר גדי ירקוני: הנדסה הוא...

מר ראובן פרידמן: גדי, אם הגזרה מתחממת,

מר דודי אלון: הם מפנים את זה לדימונה.

מר ראובן פרידמן: הם מתפנים כי אתה, בתור ראש המועצה, לא מכיר אותם בתור תושבים.

מר דודי אלון: נכון, אבל הם אמרו את זה.

גב' מזל ערוסי: נו באמת.

מר דודי אלון: זה כתוב בחוזה, אבל הם אמרו את זה מזל. הם אמרו שמשרד הרווחה מפנה.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, בסוף בואו נגיד שני דברים, א' – נסגור את זה חוזית, ב' – אנחנו לא נפקיר אף אחד בשטח. אבל אנחנו נסגור את זה שיהיה למשרד הרווחה לאיפה לפנות אותם, יהיה איך מפנים אותם והכול.

מר שמואל ספקטור: אבל הם אמרו לאן מפנים אותם.

מר גדי ירקוני: מה?

מר שמואל ספקטור: הם אמרו לאן מפנים אותם.

מר גדי ירקוני: כן, כן, בסדר, אבל אנחנו גם נוודא את זה בהסכמים. אני אומר,

שיהיה ברור, מצד שני, אם פתאום משהו מתפקשש, זה לא כמו שאף אחד לא חושש שהמועצה לא תדאג לו, כן? ברור שה...

גב' סילביה גרין: בוריס יהיה מעורה שם?

מר דודי אלון: כן.

מר גדי ירקוני: בוריס, מהבחינה הזאת, הכול סגור, המינהל,

מר דודי אלון: זה חשוב שההנדסה שלנו תלווה...

גב' סילביה גרין: לא, כי אמרו שהאחזקה שם הייתה על הפנים.

מר דודי אלון: הם ביקשו שההנדסה שלנו תלווה, ותהיה חלק מהאחריות על האיכות של הביצוע.

מר ניר ים: טוב, חברים, אנחנו למעשה מצביעים, אם וחברי המליאה מעוניינים שיקום פה הפרויקט של מעון השלושה, לא... אני בפירוש מדגיש את זה מעוניינים, איפה אנחנו, עד כמה אנחנו שקועים עמוק בתוך המכרז, אנחנו עוד לא יודעים אם לא יהיו מעוניינים ונצטרך לברר את זה.

אנחנו נמצאים כאן ועכשיו, בירור קודם, בטח לא ... למליאה, אומר להרים פה את הכול באוויר, אני לא יודע אם זה נכון, צריך לשקול ולשאול מה הרוח שהמליאה נותנת, לנסות להתקדם בכיוון שהמליאה מכתובה.

מר אמיר פלג: אבל ניר, אולי הצעה מבחינת הארגון להמשך, שאם יש נושא כזה

כבר, באמת קודם לקבל את ההחלטה העקרונית, ואז לרוץ הלאה. כי יכולה להיווצר המון תסבוכת, והיה ויחליטו...

מר ניר ים: קודם כל אתה צודק.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: חכו, זה לא נעשה,

גב' כבי שקולניק: כבי, למה אתה שותק? זה נעשה.

מר דודי אלון: אני הסברתי את זה כמה פעמים כבר.

גב' כבי שקולניק: תסביר את זה עוד פעם, הם לא מבינים.

מר חנניה אווקרט: הצבעה עקרונית? איזו הצבעה עקרונית הייתה פה?

גב' כבי שקולניק: הייתה הצבעה עקרונית במליאה לצאת למכרז, הייתה פה הצעה כזאת.

מר אמיר פלג: לצאת למכרז ספציפית על זה?

גב' כבי שקולניק: מכרז זה מכרז. הקריטריונים של המכרז על ופה.

מר דודי אלון: דנו בעניין הזה לפני שפתחו את המכרז.

גב' כבי שקולניק: ועדת מכרזים רשאית להחליט אם לקבל את הצעת היחיד, או שהיא

לא מקבלת, זה הכול. והיא החליט שהיא מקבלת. זה היה. אתם לא זוכרים, יש לכם זיכרון קצר.

מר חנניה אוקרט: אנחנו קוראים הכול,

גב' כבי שקולניק: זיכרון אמרתי, לא לא קוראים, לא זוכרים.

מר איתן אהרון: חבריה, לפני שפתחו את המכרז אנחנו דיברנו על זה, הצוות המצומצם, ושאלתי אם אפשר דבר כזה – בגלל שיש רק הצעה אחת, לא כרגע לא לפתוח את המכרז, לא לאשר אותו.

מר דודי אלון: היועץ המשפטי אמר לי שלא, אתה מחויב לפתוח, אין דבר כזה. עשית מכרז ציבורי? פנה בן אדם אחד.

גב' כבי שקולניק: מכרז פומבי.

מר איתן אהרון: אבל בן אדם אחד? זהו?

גב' כבי שקולניק: כן. זו לא פעם אחת שמקבלים מציע יחיד.

מר דודי אלון: את מי אתה מאשים?

מר איתן אהרון: אני לא מאשים אף אחד. אני רוצה לתת לזה עוד צ'אנס.

מר חנניה אוקרט: מה שהיה בהצעות זה להוציא מכרז, לקבל הצעות.

מר דודי אלון: נכון.

מר חנניה אוקרט: זה הכול, התקבלו הצעות, הצעה אחת על זה לא הולכים...

מר גדי ירקוני: בטח שכן.

מר ניר ים: דקה, תקשיבו, שנייה. קודם כל תשובה לאמיר. תראה, אם נושא הוא

כבר או לא, האמת לפעמים קשה לדעת. זאת אומרת, כשלקחו את כל הנוהל שהרצנו פה בתוך המועצה, אם בסופו של דבר הנייר שלמעשה המליאה חתמה עליו, שמאפשר לנו לצאת למכרז, אז הדבר היחיד שבאמת לא היה כתוב במכרז הזה, זה מעון השלושה.

אבל הכוונה, כלומר איזה שימושים ניתן לעשות, ולמה אנחנו מצפים, הכול באמת כלול בתוך המסמך הזה, אני יכול להציף אותו, ואני מודה שאם יושבת פה חלק מהנהלת המועצה, הם בהחלט מופתעים לגלות שהנושא הזה הוא כל כך 'כבד', לצורך העניין. כי לא ככה זה נתפס.

לא ככה זה נתפס, וזה לא ככה נתפס בעיקר, אני רק שנייה מזכיר, משני היבטים. היבט אחד – שהיה לנו ברור, לאורך שנים, עם ניסיון של בית ספר הבשור, יכול לעמוד נכס מטורף, ללא שימוש, נשחק, נסדק, נהרס, ולא רצינו שהדבר הזה יקרה אותו דבר גם ביובלי הבשור.

ההיבט השני – השימושים. נשים, מה שנקרא מחוץ לפרוטוקול, בית הספר הזה הוא לא לגמרי שלנו, כמובן. לא אנחנו בנינו אותו, ולא אנחנו מימנו אותו, זה משרד החינוך, ואנחנו כפופים להם מבחינת איזה שימושים אנחנו יכולים לעשות עם הנכס הזה. זה פעם אחת.

הדבר הנוסף, שסוג האוכלוסייה הזה, כמו שהוסבר פה, בסופו של דבר, אין מה לעשות, מוקף באיזושהי גדר, וכמו שאמרה נעמי, המגע עם האוכלוסייה הוא מאוד מאוד מינורי, אם בכלל, אלא אם כן האוכלוסייה נכנסת אליהם כדי לתת שירותים, אז זה בסדר. אבל זה לא נתפס כמשהו כל כך דרמטי. אבל אם זה עולה, זה עולה. אז כיוון שזה עלה ככה, ויש דעות כל מיני...

מר דודי אלון: יש שם היום 70 או 80 צעירים בדואים, שעוברים שם היום, ישנים

שם, אוכלים, מתקלחים, ישנים, רצים, מתאמנים, לומדים, 80, אוקיי? מישהו מגיש אותם?

מר השי רובין: אתם מוכנים לעבור כבר להצבעה, תגידו?

מר ניר ים: בסדר,

מר דודי אלון: דברים שכבר קוראים בפועל היום משהו, אתם מדברים...

מר השי רובין: והיא צועקת...

מר חנניה אוקרט: הם לא באו לעשרים שנה.

מר ניר ים: באמת תודה השי, הערת אותנו לזה, אנחנו ברשותכם עוברים

להצבעה. כמו שאני אומר, האם מליאת המועצה האזורית אשכול מעוניינת שיקום פרויקט מעון

השלושה בבית ספר יובלי הבשור? מי בעד? בבקשה להרים את היד, להחזיק אותה גבוה באוויר. 12

בעד.

מר חנניה אוקרט: יש מישהו מהמושבים שהצביע בעד, חוץ ממך?

מר שמואל ספקטור: מה זה משנה? בוא הנה.

מר ניר ים: בדמוקרטיה לא שואלים.

מר איתן אהרון: כי זה אצלנו, הוא צודק, זה אצלנו.

מר ניר ים: מי נגד?

מר חנניה אוקרט: מה זה הוא צודק? זה בתוך הבית שלנו.

מר ניר ים: אנחנו באמצע הצבעה, זה לא הגיוני לעצור הצבעה באמצע, זה גם לא כל כך חשוב, כי בדמוקרטיה, מה לעשות, כמו דמוקרטיה, וכמו שאנחנו לא שואלים אם אשכנזי או מזרחי הצביע למועמד כזה או אחר בבחירות הכלליות, אסור לנו גם לשאול את השאלה הזאת.

מר חנניה אווקרט: הערות ביניים זה גם דמוקרטיה.

מר ניר ים: מי נגד? או מי אינו מעוניין שהדבר הזה יקום במועצה האזורית אשכול, ירים את היד. 7, אוקיי?

גב' מזל ערוסי: עוד פעם. סליחה, תספור עוד פעם.

מר ניר ים: מי מתנגד? שירים בבקשה את היד. 9. מי נמנע?

גב' דנה אדמוני: לצערי יצא, קובי ביקש להימנע.

מר ניר ים: אוקיי, חברים, תוצאות ההצבעה – 12 בעד, 1 נמנע ותשעה נגד.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (12 בעד, 9 נגד, 1 נמנע) לאשר את הקמת מעון השלושה במתחם יובלי הבשור.

מר ניר ים: עכשיו חברים, תראו. אתה חייב ללכת, בכבוד.

מר גדי ירקוני: אני בישיבה, לא בורח הביתה.

מר ניר ים: תראו, יש לנו לא מעט סעיפים. אני מניח שלא נצליח לסיים את הכול.

אנחנו כן נשאף לסיים עוד סעיף אחד, שאנחנו ממש רוצים לקדם אותו, הוא מה שנקרא, נוגע לאיכות חיינו. וברשותכם, אנחנו נבדוק את האפשרות לכנס את המליאה עוד פעם, בסדר גודל של השבוע הבא אפילו, כדי לסיים את שאר הסעיפים.

8. תיקון חוק עזר תברואה וסילוק מפגעים

מר דודי אלון: רגע, סעיף 8, חייבים. סעיף אחד של חוק עזר, חברים.

מר ניר ים: אנחנו כן רוצים לסיים את סעיף 8,

מר דודי אלון: הוא קריטי לנו.

מר ניר ים: הוא קריטי, הוא חשוב, הוא כלי שאנחנו לא יכולים להתקדם בלעדיו, אם אנחנו רוצים לשמור על סביבה ראויה לתושבי אשכול, ולאכוף את הסמכות שכרגע עוד לא ניתנה לנו. אבל אם המליאה תאשר, זה יהיה בידינו. אז לא נקריא את כל החוק.

רויטל דג'אווי בן יעקב: למה זה לא יכול לחכות לשבוע הבא?

מר ניר ים: לא נקריא את כל החוק, רק נסביר, שנייה אני אתן לכם. רק נסביר את הנקודות שבהן אנחנו נוגעים. גם כן, לא צריך לרדת פה לכל מיני מה לעשות. המסמך במקורו הוא מסמך מ-1972, לא הרבה מאיתנו, אולי דני, חנניה ואני היינו באותו זמן, רוב החברים עוד לא נולדו. אז בבקשה, דודי, תן עוד הקדמה ואז נעבור לבשמת.

מר דודי אלון: בגדול, במסגרת הרצון שהפקחים שלנו יקבלו סמכויות אכיפה ממשרד המשפטים, אנחנו צריכים לעשות שתי תהליכים של תיקונים פה בחוק העזר, תיכף בשמת תסביר בדיוק מה התיקונים, ורק אחרי שנעשה את זה פה, זה יכול לעבור עוד שלב, ואז זה צריך

לחזור אלינו אחר כך עוד פעם. זאת אומרת, יש פה איזה תהליך דמוקרטי מאוד מתיש.

מר חנניה אווקרט: אכיפה של מה?

מר דודי אלון: בכלל, פקח איכות סביבה סיים קורס, לא יכול לתת...

גב' בשמת גליון: כמו שנאמר, יש לנו במועצה חוק עזר משנת 1972. היום, אני לא

מורידה מסיכה ואני גם לא אגיד מה שאני חושבת על אנשים שמורידים מסיכה כשהקורונה הולכת ועולה. אני את שלי לא מורידה, בסדר?

החוק הזה הוא מ-1972 ובינתיים חלו כל מיני שינויים במערך החוקים של מדינת ישראל. וכדי שיהיה אפשר להוציא, כדי שאפשר יהיה ליישם את החוק היום, הוא נדרש לתיקונים. הוא היה נדרש בכל מקרה לתיקונים, אבל עכשיו זה הזמן, לקראת הוצאת הסמכויות לפקחים. התיקונים, לצערנו, הם מתרחשים בטור ולא במקביל.

מר חנניה אווקרט: על איזה חוק מדובר?

גב' בשמת גליון: אני נותנת את התיקון, התיקון הראשון אומר שחלק מהסעיפים שנמצאים בחוק הקודם,

מר חנניה אווקרט: את מדברת על התיקון, לא על החוק. אני שואל על החוק.

גב' בשמת גליון: חוק עזר בנושא תברואה, יש לך את זה בתוך החומר,

גב' דנה אדמון: עמוד 31.

גב' בשמת גליון: החוק המלא, הוא מונה שם הרבה מאוד מפגעים, שהם היו נכונים

לשנת 1972, יש שם כמה דברים מאוד מגוחכים. את הדברים האלה הוא צריך למחוק, זה דבר אחד שעושה החוק. ודבר שני, שהוא עושה החלפות – אם קודם זאת הייתה ברירת משפט, מי שלא שילם, היה צריך להגיע לבית המשפט, היום מי שרוצה להגיע לבית המשפט, צריך להודיע קודם. זה כרגע עומד להחלטה של המליאה.

אחר כך, אחרי שזה יאושר על ידי המליאה ויגיע למשרד המשפטים, נוכל לתקן את גובה הקנס. כיום הקנס עומד על 500 לירות. כדי שאנחנו נגיע לקנס יותר גדול וקצת יותר משמעותי, אנחנו צריכים קודם כל לתקן את זה, להגיע למשרד המשפטים, ונחזור אליכם עם תיקון של חוק אחר, שיגיד שהקנס יהיה 730. אין בעיה, חייבים ללכת בטור, ולא במקביל.

רק עוד הערה אחת, ואחרי זה אני אשמח לענות לשאלות, התיקון של חוק התברואה, חוק העזר לתברואה, הוא לא בא במקום התהליך הנוסף שאנחנו מקדמים לחוק עזר לנושא פסולת חקלאית, שהוא יהיה במקביל. אילו סמכויות שיהיו בחוק העזר הזה, ויהיו סמכויות לפי חוק העזר האחר.

מר דודי אלון:
פסולת חקלאית מקודם ארצית, דרך המרכז לשלטון אזורי, לא משהו שלנו אישי.

גב' דנה אדמון:
אפשר שאלות? תודה. רציתי לשאול לגבי הקנסות, האם יש אפשרות, ראיתי שרשום שזה הסכום הגבוה ביותר, אבל אנחנו יודעים שאנחנו רוצים להגדיל את הסכום, ובשביל זה צריך חוק עזר נוסף. אי אפשר לרכוב כבר על ה...?

גב' בשמת גלין:
לצערי לא, שאלתי פעמיים – לא.

מר אמיר פלג:
אי אפשר להגדיל?

גב' בשמת גלין:
לא.

מר אמיר פלג:
זה חוק מדינה?

- גב' דנה אדמון:** לא, לא להגדיל, אלא לאשר ביחד.
- גב' בשמת גליון:** לא, אי אפשר. שתי התשובות הן לא. אי אפשר לעשות את שני הטקטים בבת אחת, צריך לעבוד בטור ולא במקביל, והגובה המקסימאלי,
- גב' דנה אדמון:** זאת אומרת, זה הבסיס. אנחנו צריכים לאשר את זה, ואז נוכל להגיש הרחבה.
- גב' בשמת גליון:** בדיוק. ברגע שיש את החלטת המליאה, אפשר לרוץ למשרד המשפטים, לכן נורא חשוב שזה...
- מר אמיר פלג:** רגע, אבל אפשר אחרי זה בחוק לתקן לסכום גבוה יותר?
- גב' בשמת גליון:** לא.
- גב' דנה אדמון:** אבל רגע, בשמת, אנחנו דיברנו על זה שיש אפשרות לתת קנסות גבוהים יותר, אם אנחנו מתקנים חוק עזר מועצתי.
- גב' בשמת גליון:** לא לפי החוק הזה.
- מר אמיר פלג:** אז לפי איזה חוק?
- גב' בשמת גליון:** לפי החוק הנוסף,
- גב' דנה אדמון:** של הפסולת חקלאית?

גב' בשמת גליון: כן.

מר דודי אלון: שגם שם הם כפופים למועצות...

גב' דנה אדמון: אבל יש מועצות שנותנות קנסות של 6000 ו- 7000 ₪, שבדקנו.

גב' בשמת גליון: לפי חוקים אחרים. לא לפי החוק הזה.

גב' דנה אדמון: ואת זה אנחנו מקדמים?

גב' בשמת גליון: אנחנו נקדם גם את האחרים. עכשיו תבינו,

מר חנניה אווקרט: זה גזרות שהציבור לא יכול לעמוד בהן, המדינה לא תאשר את זה.

גב' בשמת גליון: יש משהו אחד חשוב, שמרוב זריזות שכחתי להגיד אותו והוא נורא

חשוב. יש לנו, בחוק הזה, סעיף שנקרא סעיף סל, שאין אותו בחוקים אחרים, והוא מאפשר לנו לקיים אכיפה בדברים שאפילו המשרד להגנת הסביבה לא יכול.

יש שם את מה שנקרא סעיף 30 – כל דבר אחר העלול, לדעת ראש המועצה, או התברואן, לסכן את חייו או ביטחונו, או בריאותו, או רכושו, או, או, או, או. זה סעיף הסל שמאפשר לנו לתת קנסות על דברים שאפילו, לפי חוקים אחרים, לא ניתן לתת את הקנסות.

מר אמיר פלג: אז בשמת, הסעיף הזה נשאר בחוק.

גב' בשמת גליון: הוא נשאר.

מר דודי אלון: הלאה.

מר ניר ים: חברים.

גב' בשמת גלין: תודה רבה.

מר ניר ים: תודה לבשמת, אם אין הערות נוספות, בואו נעבור להצבעה. האם

אנחנו מאשרים את התיקון לחוק עזר? בבקשה להרים את היד, מי בעד? 15 בעד.

מר איתן אהרון: אני גם הצבעתי בעד.

מר ניר ים: 16 בעד.

גב' נעמי סלע: אני רוצה להוסיף משהו.

מר דודי אלון: רגע, באמצע הצבעה!

גב' נעמי סלע: רגע! לפני, שלא תיסגר ההצבעה, בהנהלה סוכם שזה יובא יחד עם

תוכנית ומדיניות,

מר דודי אלון: לא, לא סוכם.

מר ניר ים: לא, לא.

גב' נעמי סלע: ולא במסגרת...

מר דודי אלון: זה לא קשור ולא סוכם.

גב' נעמי סלע: אנחנו דיברנו על זה ב הנהלה.

מר דודי אלון: לא, לא.

מר ניר ים: לא מתנים כאלה התניות.

מר דודי אלון: אנחנו בהליך פרוצדוראלי כרגע, בכלל לא קשור למדיניות.

מר ניר ים: שורה תחתונה, 16 בעד, האם יש מתנגדים? אין מתנגדים. האם יש

נמנעים? אין נמנעים, 16 בעד, אפס נמנעים, אפס מתנגדים. המליאה ננעלה.

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את תיקון חוק עזר תברואה וסילוק מפגעים

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

3. שינוי מורשי חתימה בי"ס נופי הבשור

החלטה: הוחלט ברוב קולות (17 בעד, נמנע 1) לאשר את שינוי מורשי חתימה בי"ס נופי הבשור

4. ועדים מקומיים

החלטה: הוחלט ברוב קולות (17 בעד, 4 נמנעים) לאשר תקציב הוועד המקומי יתד בסך 215,000 ₪ והאצלת סמכויות לשנת 2021.

6. המשך תוכנית ותקציב לחינוך חברתי

החלטה: הוחלט פה אחד (22 בעד) לאשר את המשך תוכנית ותקציב לחינוך חברתי

7. היכרות עם מעון השלושה

החלטה: הוחלט ברוב קולות (12 בעד, 9 נגד, 1 נמנע) לאשר את הקמת מעון השלושה במתחם יובלי הבשור.

8. תיקון חוק עזר תברואה וסילוק מפגעים

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את תיקון חוק עזר תברואה וסילוק מפגעים